

EBA/GL/2021/16

16. december 2021

Retningslinjer

vedrørende kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag, jf. artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849 (om ændring af de fælles retningslinjer ESAs/2016/72)

Retningslinjerne vedrørende risikobaseret tilsyn

1. Efterlevels- og indberetningspligt

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr.1093/2010 skal de kompetente myndigheder inden 06.06.2022 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke har modtaget underretning inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve henstillingerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, med referencen "EBA/GL/2021/16". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status for efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Emne

- Disse retningslinjer fastsætter kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering (AML/CFT), og de skridt kompetente myndigheder bør tage, når de fører AML/CFT-tilsyn på et risikofølsomt grundlag, jf. artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849².

Anvendelsesområde

- De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer ved udarbejdelse, gennemførelse, revision og forbedring af deres egen model for risikobaseret tilsyn (RBS-model) med AML/CFT.

Målgruppe

- Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 2, nr. iii), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Definitioner

- Medmindre andet er angivet, har de termer, der anvendes og er defineret i direktiv (EU) 2015/849, samme betydning i retningslinjerne. I disse retningslinjer finder følgende definitioner endvidere anvendelse:

Ad hoc-kontrol	En gennemgang, der er udløst af en bestemt begivenhed eller ML/TF-risiko
AML/CFT-indberetninger	Regelmæssige anmodninger eller ad hoc-anmodninger fra de kompetente myndigheder til de tilsynsbelagte institutter om kvantitative eller/og kvalitative data og oplysninger om centrale ML/TF-risikoindikatorer.
AML/CFT-indberetninger	Regelmæssige anmodninger eller ad hoc-anmodninger fra de kompetente myndigheder til de tilsynsbelagte institutter om kvantitative eller/og kvalitative data og oplysninger om centrale ML/TF-risikoindikatorer.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

Iboende risiko	ML/TF-risikoniveauet for et tilsynsbelagt institut eller en sektor, før der træffes risikobegrænsende foranstaltninger.
Klynge	To eller flere kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i en sektor med lignende kendetegn og ML/TF-risikoeksponering.
ML/TF-risiko	Sandsynligheden for, at hvidvask eller terrorfinansiering finder sted, og virkningerne heraf.
ML/TF-risikofaktorer	Variabler, som enten alene eller i fællesskab kan øge eller mindske ML/TF-risikoen.
Off-site-gennemgang	En omfattende gennemgang af det tilsynsbelagte instituts AML/CFT-politikker og -procedurer, som ikke finder sted på det tilsynsbelagte instituts forretningssted.
Omfattende on-site-kontrol	En omfattende gennemgang af alle AML/CFT-systemer og -kontroller, som er gennemført af tilsynsbelagte institutter eller deres forretningsområder, der finder sted på det tilsynsbelagte instituts forretningssted.
Opfølgende kontrol	En gennemgang, der har til formål at vurdere, om de svagheder, der er afdækket i forbindelse med det tilsynsbelagte instituts AML/CFT-systemer og -rammer under en tidligere kontrol eller gennemgang, er blevet korrigeret.
RBS-model	Hele rækken af procedurer, processer og mekanismer, der giver kompetente myndigheder mulighed for at udøve deres AML/CFT-tilsynsbeføjelser på en måde, der står i et rimeligt forhold til de afdækkede ML/TF-risici.
Restrisiko	Risikoniveauet efter AML/CFT-systemer og -kontroller er anvendt for at afhjælpe den iboende risiko.
Risiko i fremvækst	En risiko, der aldrig tidligere er blevet afdækket, eller en eksisterende risiko, der er øget væsentligt.
Risikobaseret tilgang	En tilgang, hvorved de kompetente myndigheder og de tilsynsbelagte institutter afdækker, vurderer og forstår de ML/TF-risici, tilsynsbelagte institutter er eksponeret for, og træffer de AML/CFT-foranstaltninger, som står i forhold til de pågældende risici.
Risikobegrænsning	Afvisning af at indgå, eller en beslutning om at afslutte, forretningsforbindelser med individuelle kunder eller kategorier af kunder, som er forbundet med højere ML/TF-risiko, eller afvisning af at gennemføre transaktioner med højere ML/TF-risiko.

Risikoprofil	De generelle kendetegn ved den ML/TF-risiko, der er forbundet med det tilsynsbelagte institut eller sektoren/delsektoren, herunder risikotypen og -niveauet.
Tematisk kontrol	En gennemgang af en række tilsynsbelagte institutter, der fokuserer på ét specifikt eller meget få aspekter af disse tilsynsbelagte institutters AML/CFT-systemer og -kontroller.
Tilsynsbelagt institut	Et kreditinstitut eller finansieringsinstitut eller en klynge, der er kategoriseret i henhold til de kriterier, som de kompetente myndigheder har fastlagt.
Tilsynsværktøjer	Alle tilsynsforanstaltninger, kompetente myndigheder kan træffe for at sikre, at de tilsynsbelagte institutter overholder deres AML/CFT-forpligtelser.
Trussel	Den potentielle skade, som forårsages af kriminelle, terrorister eller terrorgrupper og deres mellemænd gennem deres tidligere, nuværende og fremtidige ML- eller TF-aktiviteter.

3. Gennemførelse

Dato for ikrafttræden

9. Disse retningslinjer finder anvendelse tre måneder efter offentliggørelsen på alle EU's officielle sprog [04.07.2022].

Ophævelse

10. Følgende retningslinjer ophæves med virkning fra datoen for ikrafttræden.

Fælles retningslinjer vedrørende kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag (ESAs/2016/72).

4. Retningslinjer

4.1 Gennemførelse af RBS-modellen

4.1.1 Generelle betragtninger

11. De kompetente myndigheder bør anvende følgende fire trin som led i en effektiv model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn:
 - a) Trin 1 – Afdækning af ML/TF-risikofaktorer
 - b) Trin 2 – Risikovurdering
 - c) Trin 3 – AML/CFT-tilsyn
 - d) Trin 4 – Overvågning og gennemgang af RBS-modellen.
12. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, at RBS ikke er en engangsforeteelse, men en løbende og cyklisk proces.
13. De kompetente myndigheder bør gennemføre de generelle betragtninger i henhold til punkt 11 og 12 i disse retningslinjer i hele deres RBS-model.

4.1.2 Proportionalitet

14. De kompetente myndigheder bør være forholdsmæssige i deres tilsyn med institutter, der vurderes med henblik på AML/CFT. Omfanget af de oplysninger, der søges, og hyppigheden og intensiteten af det tilsynsmæssige engagement og dialogen med et tilsynsbelagt institut bør stå i et rimeligt forhold til den afdækkede ML/TF-risiko.
15. De kompetente myndigheder bør anerkende, at et tilsynsbelagt instituts størrelse eller systemiske vigtighed ikke i sig selv er betegnende for, i hvor høj grad det er udsat for en ML/TF-risiko. Selv mindre kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, som ikke er systemisk vigtige, kan udgøre en høj ML/TF-risiko.

4.1.3 Tilsynsbelagte institutter

16. De kompetente myndigheder bør afdække de kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter inden for hver sektor, som har tilstrækkelig mange af de samme kendetegn til at samle dem i én klynge. Eksempler på kendetegn, som kan være fælles, kunne bl.a. være det samme risikoniveau, de er eksponeret for, deres størrelse, arten af deres virksomhed, den type kunder, de betjener, deres geografiske område eller aktivitet og deres leveringskanaler. For klynger af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter kan processen med risikobaseret tilsyn gennemføres samlet for hele klyngen i stedet for hos hvert enkelt kreditinstitut eller finansieringsinstitut i klyngen.

17. Med henblik på at påvise de kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, der muligvis tilhører samme klynge, bør de kompetente myndigheder henvise til deres forretningsmodel, den sektorspecifikke risikovurdering, risikovurderingerne af individuelle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter samt andre relevante kilder til oplysninger, jf. punkt 30 og 31 i disse retningslinjer, herunder de oplysninger, der er indsamlet som følge af deres tilsynsaktiviteter.
18. De kompetente myndigheder bør overveje, om de vil behandle kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i den samme sektor, der indgår i den samme indenlandske finanskoncern, som ét "tilsynsbelagt institut".
19. Skulle en kompetent myndighed vide, eller have en rimeligt begrundet mistanke om, at risikoen i forbindelse med et enkelt kreditinstitut eller finansieringsinstitut i en klynge adskiller sig væsentligt fra den risiko, der knytter sig til andre kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter i klyngen, bør den kompetente myndighed fjerne kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet fra klyngen og vurdere det enten individuelt eller som en del af en anden klynge af kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter med et lignende ML/TF-risikoniveau. Fjernelse fra en klynge bør bl.a. ske i de tilfælde, hvor kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet har personer, hvis integritet betvivles på grund af ML/TF-betænkeligheder, som egentlige ejere, efter en vurdering i henhold til de fælles ESMA- og EBA-retningslinjer for vurdering af egnethed³, eller fordi kreditinstituttets eller finansieringsinstituttets interne kontroller er mangelfulde efter en vurdering i henhold til EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse⁴, hvilket har en indvirkning på kreditinstituttets eller finansieringsinstituttets vurdering af restrisiko, eller fordi kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet har indført betydelige ændringer af sine produkter eller tjenesteydelser, eller kan have kombineret disse ændringer med ændringer af leveringskanaler, sit kundegrundlag eller forskellige geografiske områder, hvortil tjenesteydelserne eller produkterne er leveret.

4.1.4 Samarbejde

20. De kompetente myndigheder bør samarbejde og udveksle alle relevante oplysninger med hinanden og andre interessenter, herunder tilsynsmyndigheder, finansielle efterretningsenheder, skattemyndigheder, retshåndhævende myndigheder, retsinstanser og AML/CFT-tilsynsmyndigheder i tredjelande for at sikre et effektivt AML/CFT-tilsyn med tilsynsbelagte institutter. Alle relevante oplysninger bør udveksles hurtigst muligt. Når tilsynsbelagte institutter foretager grænseoverskridende operationer, bør et sådant samarbejde udvides til kompetente myndigheder i andre medlemsstater og, hvor det er relevant, kompetente myndigheder i tredjelande.
21. Med henblik på effektivt samarbejde og udveksling af oplysninger bør de kompetente myndigheder anvende alle de samarbejds- og koordineringsforanstaltninger og værktøjer, de har til rådighed, bl.a. dem, kompetente myndigheder er forpligtet til at have iværksat i henhold til direktiv (EU) 2015/849. De kompetente myndigheder bør sikre, at disse foranstaltninger og

³ ESMA's og EBA's fælles retningslinjer vedrørende egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU, [EBA/GL/2021/06](#).

⁴ EBA's retningslinjer vedrørende intern ledelse i henhold til direktiv 2013/36/EU, [EBA/GL/2021/05](#).

værktøjer er pålidelige og sammenhængende for at minimere risikoen for en potentiel informationskløft. De kompetente myndigheder bør navnlig henvise til ESA'ernes fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter (med henvisning til direktiv 2015/849)⁵, EBA's retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv (EU) 2019/878⁶ og den multilaterale aftale mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale kompetente myndigheder i henhold til artikel 57a, stk. 2, litra b), i direktiv (EU) 2015/849⁷.

22. De kompetente myndigheder bør overveje omfanget af og formålet med deres samarbejde og informationsudveksling med andre interessenter, hvilket kan være afgørende for dette samarbejde, idet den samme tilgang måske ikke er den mest hensigtsmæssige i alle situationer. Det betyder, at hyppigere samarbejde og udveksling af oplysninger kan være nødvendigt med andre kompetente myndigheder og tilsynsmyndigheder, som deltager i tilsynet af det samme tilsynsbelagte institut, end med finansielle efterretningsenheder, skattemyndigheder og retshåndhævende myndigheder.
23. Ved samarbejde og udveksling af oplysninger med andre interessenter, herunder retshåndhævende myndigheder, skattemyndigheder og andre organer eller instanser, bør de kompetente myndigheder i videst muligt omfang gøre det i henhold til den nationale lovgivning. De kompetente myndigheder bør søge at udveksle oplysninger med lokale skattemyndigheder om forskellige overtrædelser af skattelovgivningen og mekanismer, der ville gøre det lettere for den kompetente myndighed at vurdere de heraf følgende ML-risici, som de tilsynsbelagte institutter eller sektorerne kan være udsat for. Den kan også udveksle oplysninger om eventuelle forebyggende foranstaltninger inden for dette område.

4.2 Trin 1 – Afdækning af risikofaktorer og begrænsende faktorer

4.2.1 Generelle betragtninger

24. De kompetente myndigheder bør afdække og forstå de risikofaktorer, som vil påvirke de ML/TF-risici, den enkelte sektor og hvert tilsynsbelagte institut er eksponeret for. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder anvende de forskellige kilder til oplysninger, jf. retningslinje 4.2.2, og desuden samarbejde aktivt med sektoren og med andre kompetente myndigheder, hvor det er relevant, jf. retningslinje 4.1.4. og 4.4.9.

⁵ Fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter (med henvisning til direktiv 2015/849) (retningslinjerne for AML/CFT-kollegier), [JC 2019 81](#).

⁶ EBA's [retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til artikel 117, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU](#), december 2021

⁷ [Multilateral aftale](#) mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale kompetente myndigheder i henhold til artikel 57a, stk. 2, litra b), i direktiv (EU) 2015/849.

25. Ved afdækning af ML/TF-risikofaktorer bør de kompetente myndigheder trække på EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849⁸ vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer").
26. Hvis tilsynsbelagte institutter er klynger, bør de kompetente myndigheder afdække relevante faktorer baseret på dem, der er anført i punkt 44 og 45, for at karakterisere klyngen som helhed. Dette burde gøre det muligt for de kompetente myndigheder at begrunde deres beslutninger om, hvilken risikoprofil de tildeler klyngen. De kompetente myndigheder bør også overveje resultaterne af tidligere tilsynsforanstaltninger vedrørende tilsynsbelagte institutter, som er inkluderet i klyngen.
27. Hvis flere kompetente myndigheder i en medlemsstat fører tilsyn med et tilsynsbelagt institut, bør pågældende kompetente myndigheder samarbejde og udveksle oplysninger om pågældende tilsynsbelagte institut med henblik på at skabe fælles forståelse af dets risikoeksponering.
28. Omfanget og typen af de oplysninger, som de kompetente myndigheder ønsker til at afdække risikofaktorer og begrænsende faktorer bør stå i forhold til arten og størrelsen, hvis dette vides, af de tilsynsbelagte institutters forretningsaktiviteter. Der bør også tages hensyn til de tilsynsbelagte institutters risikoprofil, der bestemmes på grundlag af eventuelt tidligere risikovurderinger og den sammenhæng, hvori det tilsynsbelagte institut opererer såsom arten af den sektor, det tilsynsbelagte institut tilhører. De kompetente myndigheder bør overveje at fastlægge:
- hvilke oplysninger de altid vil kræve med hensyn til tilsynsbelagte institutter, og kræve de samme oplysninger for sammenlignelige tilsynsbelagte institutter
 - hvor og hvordan de vil indhente disse oplysninger
 - hvilken type oplysninger der vil udløse en mere omfattende og tilbundsående anmodning om oplysninger.

4.2.2 Kilder til oplysninger

29. De kompetente myndigheder bør afdække risikofaktorer med hensyn til sektorer, delsektorer, hvis det er relevant, og tilsynsbelagte institutter baseret på oplysninger fra forskellige kilder. De kompetente myndigheder bør bestemme typen og antallet af disse kilder på et risikofølsomt grundlag. De kompetente myndigheder bør sørge for, at de har adgang til passende kilder til oplysninger og, hvor det er nødvendigt, tage skridt til at forbedre disse. De kompetente

⁸ EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer"), [EBA/GL/2021/02](#).

myndigheder bør desuden sikre, at der findes processer og procedurer for indsamling af de nødvendige data.

30. Kilder til oplysninger, de kompetente myndigheder altid bør overveje at medtage, omfatter:

- e) Europa-Kommissionens supranationale risikovurdering, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849
- f) EBA's udtalelse om ML/TF-risikoen for Unionens finansielle sektor, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849
- g) den nationale risikovurdering fra medlemsstaten og andre medlemsstater, jf. artikel 7, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849
- h) delegerede retsakter vedtaget af Europa-Kommissionen, jf. artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849
- i) oplysninger fra nationale og udenlandske regeringer
- j) resultater af EBA's risikovurderinger, jf. artikel 9a i forordning (EU) nr. 1093/2010
- k) andre kompetente myndigheder
- l) AML/CFT-tilsynsmyndigheder i tredjelande
- m) tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de tilsynsbelagte institutters efterlevelse af tilsynskrav, herunder de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 4, nr. 2), litra i) og viii), i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 4, nr. 2), litra i), i forordning (EU) nr. 1094/2010, samt artikel 4, nr. 3), nr. i) i forordning (EU) nr. 1095/2010
- n) de finansielle efterretningsenheder
- o) retshåndhævende myndigheder, for så vidt de ikke er udelukket efter gældende lovgivning
- p) skattemyndigheder, for så vidt de ikke er udelukket efter gældende lovgivning
- q) AML/CFT-kollegier, der er etableret i overensstemmelse med ESA'ernes fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter (med henvisning til direktiv 2015/849) (retningslinjerne for AML/CFT-kollegier)⁹, hvor det er fastsat.

31. Andre kilder til oplysninger, de kompetente myndigheder også bør overveje at medtage, omfatter:

- a) EBA's centrale AML/CFT-database, jf. artikel 9a, stk. 1 og 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, når oplysningerne er gjort tilgængelig for den kompetente myndighed
- b) kollegier af tilsynsmyndigheder, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 51 eller 116 i direktiv (EU) 2019/878 og med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU)

⁹ ESA'ernes fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter (med henvisning til direktiv 2015/849) (JC 2019 81)

2016/99 af 16. oktober 2015 om tilsynskollegiernes virkemåde i praksis, og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde, hvor det er fastsat

- c) erhvervsorganisationer, herunder oplysninger indhentet som led i offentlig-private partnerskaber, hvis de foreligger, såsom typologier og oplysninger om risici i fremvækst
- d) civilsamfundet såsom indekser for iagttaget korruption
- e) internationale eller supranationale standardiseringsorganer, herunder gensidige evalueringer af landes AML/CFT-ordninger og korruptionsbekæmpende foranstaltninger samt skattesystemer
- f) oplysninger fra troværdige og pålidelige åbne kilder, f.eks. rapporter i velrenommerede aviser
- g) velrenommerede kommercielle organisationer, herunder risiko- og efterretningsrapporter
- h) indberetninger om whistleblowing
- i) oplysninger fra akademiske institutioner eller
- j) eventuelle tilgængelige eksterne revisionsrapporter vedrørende det tilsynsbelagte institut.

4.2.3 Indenlandske risikofaktorer

32. De kompetente myndigheder bør have tilstrækkelig viden om, kendskab til og forståelse af de ML/TF-risici, der afdækkes på nationalt plan, til at påvise de ML/TF-risikofaktorer, der er knyttet til de tilsynsbelagte institutters indenlandske aktiviteter, og inden for sektorer.
33. Som led heri og baseret på de kilder, som er beskrevet i punkt 30 og 31, bør de kompetente myndigheder bl.a. forstå:
- a) typen, typologierne og omfanget af hvidvask i forbindelse med underliggende forbrydelser, herunder, men ikke begrænset til, overtrædelser af skattelovgivningen, begået nationalt
 - b) omfanget af hvidvask af udbytte af underliggende forbrydelser, herunder, men ikke begrænset til, overtrædelser af skattelovgivningen, begået i udlandet
 - c) typen, typologierne og omfanget af terrorfinansiering og omfanget og niveauet af støtten til terrorhandlinger og -grupper i landet
 - d) relevante ML/TF-typologier afdækket af FIU og andre offentlige myndigheder eller relevante, troværdige private organer.

4.2.4 Udenlandske risikofaktorer

34. Når et tilsynsbelagt institut eller en sektor som helhed har betydelige forbindelser med andre medlemsstater eller tredjelande, således at det tilsynsbelagte institut eller sektoren er eksponeret for ML/TF-risici i forbindelse med disse andre lande, bør de kompetente myndigheder afdække de pågældende risici. Betydelige forbindelser omfatter forbindelser, hvor:
- a) et tilsynsbelagt institut har betydelige forretningsforbindelser med modparter i andre medlemsstater eller tredjelande
 - b) de egentlige ejere af det tilsynsbelagte instituts kunde er baseret i en anden medlemsstat eller et tredjeland
 - c) et tilsynsbelagt institut gennemfører betydelige lejlighedsvis transaktioner med andre medlemsstater eller tredjelande
 - d) et tilsynsbelagt institut har betydelige forretningsforbindelser med modstykker i andre medlemsstater eller tredjelande
 - e) et tilsynsbelagt institut er en del af en finanskoncern etableret i en anden medlemsstat eller et tredjeland
 - f) et tilsynsbelagt instituts egentlige ejere er baseret i en anden medlemsstat eller et tredjeland
 - g) et tilsynsbelagt instituts ledelsesorgan består af personer fra en anden medlemsstat eller et tredjeland
 - h) et tilsynsbelagt institut har andre relevante forbindelser til en anden medlemsstat eller et tredjeland, som betyder, at det pågældende tilsynsbelagte institut er eksponeret for den ML/TF-risiko, som forbindes med det pågældende land.
35. De kompetente myndigheder bør tage rimelige skridt til at få tilstrækkelig og ajourført viden om, kendskab til og forståelse af de ML/TF-risici, der er forbundet med disse medlemsstater eller tredjelande, som kan påvirke de tilsynsbelagte institutters aktiviteter. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder for hver af disse medlemsstater eller tredjelande afdække risikofaktorer i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for AML/CFT-risikofaktorer¹⁰ og dem, der er beskrevet i punkt 33 og 34 ovenfor.
36. Ved afdækning af tredjelande med strategiske mangler i deres nationale AML/CFT-ordninger, som udgør betydelige trusler mod Den Europæiske Unions finansielle system, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til de delegerede retsakter vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849 samt offentlige erklæringer fremsat af relevante internationale standardiseringsorganer, bl.a. gruppen for internationale finansielle foranstaltninger (FATF), Det Europæiske Råds

¹⁰ EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer"), [EBA/GL/2021/02](#).

Ekspertkomité for Evaluering af Foranstaltninger til Bekæmpelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme (Moneyval) eller andre FATF-lignende regionale organer.

4.2.5 Sektorspecifikke ML/TF-risikofaktorer

37. De kompetente myndigheder bør have god forståelse af de risikofaktorer, som er relevante for alle de sektorer, der er under deres tilsyn. For at afdække de relevante risikofaktorer i de berørte sektorer bør de kompetente myndigheder først definere de sektorer, der føres tilsyn med. For at tilkendegive deres syn på de pågældende sektorer bør de kompetente myndigheder henvise til de kategorier af forpligtede enheder, der er opført i direktiv (EU) 2015/849, som er kreditinstitutter, kreditgivere (bortset fra kreditinstitutter, f.eks. af forbrugslån, finansiering, leasing, realkreditlån og kommercielle kreditter), livsforsikringselskaber, livsforsikringsmæglere, e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter, vekselkontorer, investeringsfirmaer og kollektive investeringsordninger.
38. Afhængigt af sektorens størrelse og arten af de tilsynsbelagte institutter inden for sektoren bør de kompetente myndigheder overveje at opdele sektorer i yderligere delsektorer. Dette kan være nødvendigt, hvis en sektor består af tilsynsbelagte institutter, der er meget forskellige, fordi en væsentlig del af de tilsynsbelagte institutter har fællestræk og forretningsmodeller, som adskiller dem fra resten af sektoren. Fællestræk omfatter, men er ikke begrænset til, typen af tilbudte produkter og tjenesteydelser, anvendte leveringskanaler og typen af kunder, der betjenes. Delsektorer kan omfatte pengeoverførselsvirksomheder, private banker og mæglerfirmaer, som repræsenterer delsektorer af henholdsvis betalingsinstitutter, kreditinstitutter og investeringsfirmaer. For at tilkendegive deres syn på sektorer og delsektorer og deres specifikke kendetegn bør de kompetente myndigheder henvise til afsnit II i EBA's retningslinjer for AML/CFT-risikofaktorer.¹¹
39. De kompetente myndigheder bør forstå, hvordan hver sektor og delsektor er organiseret, og hvilke risici der er forbundet med fællestræk såsom typen af tilbudte produkter og tjenesteydelser, anvendte leveringskanaler og typen af de kunder, der betjenes. De kompetente myndigheder bør basere deres forståelse af sektor- og delsektorspecifikke risikofaktorer på:
- højniveausyn på alle oplysninger indhentet fra tilsynsbelagte institutter i en bestemt sektor eller delsektor, jf. punkt 44 og 45 i disse retningslinjer, for at afdække lighedspunkter inden for hver enkelt sektor og delsektor som helhed
 - relevante oplysninger indhentet fra sektorerne og delsektorerne, jf. punkt 41 i disse retningslinjer.

4.2.6 Typen af nødvendige oplysninger til at afdække risikofaktorer

¹¹ EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer"), [EBA/GL/2021/02](#).

a. Oplysninger om sektorer

40. De kompetente myndigheder bør indsamle tilstrækkelige, relevante og pålidelige oplysninger fra de i punkt 30 og 31 beskrevne kilder til at udvikle en generel forståelse af de iboende risikofaktorer og faktorer, som begrænser disse risici inden for sektoren og delsektoren, hvor det er relevant.
41. For at udvikle en god forståelse af de iboende risikofaktorer inden for sektorerne og delsektorerne bør de kompetente myndigheder indhente oplysninger, som bør omfatte, men ikke er begrænset til:
- c) oplysninger om sektorens størrelse, aktiviteter og kompleksitet (akkumuleret)
 - d) oplysninger om arten af forretningsmodellerne inden for sektoren
 - e) generelle oplysninger om typen af tilbudte produkter, tjenesteydelser og kunder samt anvendte leveringskanaler inden for sektoren eller delsektoren og deres risikoprofil, hvis dette vides
 - f) oplysninger om de nuværende og nye risici, der er forbundet med sektoren eller delsektoren nationalt og internationalt, herunder oplysninger, der kan tyde på, at sektoren eller delsektoren er udsat for øget ML/TF-risiko som følge af den risikobegrænsningspraksis, der anvendes af andre sektorer på disse sektorer og delsektorer
 - g) oplysninger om de primære ML/TF-risici for det indre marked
 - h) oplysninger om effekten af grænseoverskridende aktiviteter inden for sektoren eller delsektoren
 - i) oplysninger om sektorens eller delsektorens eksponering for sårbarhed, der opstår i en global sammenhæng
 - j) oplysninger fra finansielle efterretningseenheder og andre relevante statslige organer, såsom eventuelle trusselsrapporter, indberetninger og typologier
 - k) offentliggjorte vejledninger fra andre kompetente myndigheder eller internationale standardiseringsorganer.
42. Oplysningerne, der er beskrevet ovenfor, kan også bidrage til de kompetente myndigheders opfattelse af risikofaktorer med hensyn til de enkelte tilsynsbelagte institutter og omvendt.

b. Oplysninger om tilsynsbelagte institutter

43. Baseret på den sektorspecifikke risikovurdering bør de kompetente myndigheder indsamle tilstrækkelige, relevante og pålidelige oplysninger fra de i punkt 30 og 31 beskrevne kilder til at udvikle en generel forståelse af de tilsynsbelagte institutters iboende risikofaktorer og i videst muligt omfang af de resterende risikofaktorer.

44. For at udvikle en god forståelse af de iboende risikofaktorer, som er relevante for de tilsynsbelagte institutter, bør de kompetente myndigheder indsamle oplysninger fra forskellige kilder, som bør omfatte, men ikke er begrænset til:
- a) ejerskabs- og selskabsstruktur for de tilsynsbelagte institutter under hensyntagen til, om det tilsynsbelagte institut er et udenlandsk eller indenlandsk kreditinstitut eller finansieringsinstitut, moderselskab, datterselskab, filial eller anden form for foretagende, og kompleksitets- og gennemsigthedsniveau for dets organisation og struktur
 - b) de øverste ledere, medlemmer af ledelsesorganer og kvalificerede aktionærers rygte og integritet
 - c) arten og kompleksiteten af de produkter og tjenesteydelser, der udbydes, og de aktiviteter og transaktioner, som gennemføres
 - d) anvendte leveringskanaler, herunder udveksling af tjenesteydelser gennem ikkepersonlige kanaler og anvendelse af agenter og mellemmand
 - e) typer af kunder, der betjenes af det tilsynsbelagte institut samt det risikoniveau, der er forbundet med disse kunder, herunder kunder, som er politisk eksponerede personer, og dem, som vurderes at udgøre en forhøjet ML/TF-risiko ifølge det tilsynsbelagte instituts risikovurderingsmetode
 - f) forretningsaktiviteternes geografiske område, især hvor de gennemføres i højrisikotredjelande¹², samt eventuelt oprindelses- eller etableringslande for en væsentlig del af det tilsynsbelagte instituts kunder og dens kvalificerede aktionærers eller egentlige ejeres geografiske forbindelser
 - g) det tilsynsbelagte instituts tilladelses-, licens- eller pasudstedelse.
45. For at udvikle en god forståelse af de resterende risikofaktorer, som de tilsynsbelagte institutter er udsat for, bør de kompetente myndigheder indsamle oplysninger fra forskellige kilder, som omfatter, men ikke er begrænset til oplysninger med hensyn til:
- a) tilstrækkeligheden af risikobegrænsende foranstaltninger, som et tilsynsbelagt institut har iværksat, og navnlig oplysninger
 - i) om tilstrækkeligheden af rammen for risikostyring, herunder risikostyringen med hensyn til ML/TF
 - ii) fra de interne kontrolfunktionsrapporter, herunder den interne revision, hvis det er relevant
 - iii) vedrørende andre tilsynsmæssige og generelle aspekter af det tilsynsbelagte instituts virksomhed såsom antal års drift samt likviditets- eller kapitalkrav
 - iv) resultater af off-site-gennemgange, som er gennemført af den kompetente myndighed,

¹² EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer"), [EBA/GL/2021/02](#).

en anden relevant kompetent myndighed, tilsynsmyndighederne eller en anden relevant tilsynsmyndighed, herunder AML/CFT-myndigheder i tredjelande.

- b) effektiviteten af risikobegrænsende foranstaltninger, som et tilsynsbelagt institut har iværksat, navnlig oplysninger med hensyn til:
- i) kvaliteten af interne ledelsesordninger og -strukturer, herunder tilstrækkeligheden og effektiviteten af interne revisions- og overensstemmelsesfunktioner, kommandoveje, niveauet for efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT og effektiviteten af politikker og procedurer for AML/CFT, i det omfang disse allerede er kendt
 - ii) den fremherskende "virksomhedskultur", især "overensstemmelseskulturen" og kulturen for gennemsigtighed og tillid i relationerne med de kompetente myndigheder
 - iii) resultater af foregående tilsynskontroller, som er gennemført af den kompetente myndighed, anden relevant kompetent myndighed, tilsynsmyndighederne eller anden relevant tilsynsmyndighed, herunder AML/CFT-myndigheder i tredjelande, som involverer bestemte on-site-elementer og -test
 - iv) verserende eller pålagte tilsynsforanstaltninger og sanktioner vedrørende det tilsynsbelagte institut, som er truffet af den kompetente myndighed, tilsynsmyndighederne eller anden relevant tilsynsmyndighed, herunder i tredjelande
 - v) oplysninger modtaget fra finansielle efterretningsenheder såsom oplysninger indhentet fra rapporter over mistænkelige transaktioner.
46. Hvis kompetente myndigheder mener, at de oplysninger, der indsamlet gennem de i punkt 30 og 31 beskrevne kilder, ikke er tilgængelige eller tilstrækkelige til at udvikle en god forståelse af de risici, der er forbundet med det tilsynsbelagte institut, bør de kompetente myndigheder overveje at indhente sådanne oplysninger direkte fra de tilsynsbelagte institutter.
47. Hvis oplysningerne til den enkelte risikovurdering er indhentet direkte fra tilsynsbelagte institutter, bør de kompetente myndigheder sikre, at typen af de ønskede oplysninger bestemmes på grundlag af de relevante indenlandske, udenlandske og sektorspecifikke risikofaktorer, jf. disse retningslinjer, herunder risici i fremvækst.
48. De kompetente myndigheder bør overveje at tilpasse omfanget og hyppigheden af de oplysninger, som de tilsynsbelagte institutter ønsker på grundlag af det risikoniveau, der er forbundet med sektoren eller delsektoren, som det tilsynsbelagte institut tilhører. Det betyder, at oplysninger vedrørende sektorer, der er eksponeret for højere ML/TF-risici, kan indhentes hyppigere end for sektorer med lavere risiko. Når omfanget og hyppigheden af de ønskede oplysninger bestemmes, bør de kompetente myndigheder overveje:
- a) hvorvidt nogle af de ønskede oplysninger er til rådighed for den kompetente myndighed fra andre kilder, herunder tilsynsmyndigheder, for at undgå overlappende anmodninger om oplysninger

- b) formålet, som oplysningerne vil blive anvendt til. Hvis oplysningerne ønskes for at kvalificere den kompetente myndigheds risikovurdering, der er forbundet med et tilsynsbelagt institut eller sektoren, bør den kompetente myndighed overveje at tilpasse hyppigheden af anmodninger om oplysninger i forhold til hyppigheden af ajourføringer af risikovurderingen
- c) hvorvidt der er sket væsentlige ændringer i ML/TF-risikoniveauet forbundet med det tilsynsbelagte institut eller sektoren, som kunne tyde på, at der var behov for hyppigere anmodninger om oplysninger.

4.3 Trin 2 – Risikovurdering

4.3.1 Generelle betragtninger

- 49. De kompetente myndigheder bør anlægge en holistisk synsvinkel på de ML/TF-risikofaktorer, de har afdækket under trin 1, der til sammen vil danne grundlag for de individuelle risikovurderinger af de tilsynsbelagte institutter og de sektorspecifikke risikovurderinger.
- 50. Ved udarbejdelsen af deres risikovurderingsmetode bør de kompetente myndigheder overveje, hvordan sektorspecifikke og individuelle risikovurderinger interagerer. Den sektorspecifikke risikovurdering giver de kompetente myndigheder et overblik over de ML/TF-risici, som tilsynsbelagte institutter i en bestemt sektor er eksponeret for, samt de individuelle risikofaktorerers relevans i forhold til de tilsynsbelagte institutter i den pågældende sektor. De kompetente myndigheder bør gennem individuelle risikovurderinger være i stand til at vurdere virkningen af de sektorspecifikke risici på det enkelte tilsynsbelagte institut, samtidig med at disse risikovurderinger anvendes til at ajourføre og revidere deres sektorspecifikke risikovurderinger i fornødent omfang, herunder ved at afdække nye risikofaktorer, som er fælles for de tilsynsbelagte institutter i sektoren.

4.3.2 Sektor- og delsektorspecifik risikovurdering

- 51. De kompetente myndigheder bør udvikle en god forståelse af de ML/TF-risici, som er relevante for hver sektor under deres tilsyn, hvilket vil give dem mulighed for at prioritere deres tilsynsaktiviteter på tværs af og inden for sektorer samt for at afdække de ML/TF-risici, som er relevante for en bestemt sektor. Den sektorspecifikke risikovurdering bør danne grundlaget for de kompetente myndigheders individuelle risikovurdering af tilsynsbelagte institutter i den bestemte sektor, ved at udvikle deres forståelse af de iboende risici inden for den sektor, som de tilsynsbelagte institutter er eksponeret for, med henblik på at kvalificere den kompetente myndigheds forståelse af omfanget af den tilsynsmæssige opmærksomhed, der er behov for i sektoren. De kompetente myndigheder bør overveje, om de har tilstrækkelige og pålidelige oplysninger om kontroller inden for sektoren til at gennemføre vurderingen af restrisiko. Skulle disse oplysninger skønnes at være utilstrækkelige, bør de kompetente myndigheder overveje at anvende de relevante tilsynsværktøjer, de har til rådighed, til at indhente tilstrækkelige oplysninger, jf. afsnit 4.4.4.

52. De kompetente myndigheder bør sikre, at den sektorspecifikke risikovurdering er tilstrækkelig omfattende og giver tilsynsmyndigheden mulighed for at anlægge en holistisk synsvinkel på alle de relevante risikofaktorer, og i hvilket omfang de påvirker de tilsynsbelagte institutter i hver sektor.
53. For at kunne foretage den sektorspecifikke risikovurdering bør de kompetente myndigheder først definere de sektorer og delsektorer, hvor det er relevant, der er under deres tilsyn, som beskrevet i punkt 38 og 39 ovenfor.
54. Ved gennemførelse af risikovurderingen af sektoren som helhed eller af delsektoren, hvis det er relevant, bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af de sektorspecifikke risikofaktorer, der er afdækket i overensstemmelse med trin 1 i RBS-modellen. De kompetente myndigheder bør basere deres vurdering på de indsamlede oplysninger i overensstemmelse med afsnit 4.2.6.
55. Som led i denne proces bør de kompetente myndigheder overveje at vægte forskellige risikofaktorer forskelligt som beskrevet i punkt 63 og 64 i disse retningslinjer for at afspejle den påvirkning, som forskellige ML/TF-trusler har på den bestemte sektor.

4.3.3 Individuelle risikovurderinger

56. De kompetente myndigheder bør udvikle en omfattende forståelse af de iboende risici og, for så vidt de har adgang til tilstrækkelige pålidelige data om kvaliteten af det tilsynsbelagte instituts AML/CFT-kontroller, af de restrisici, som de tilsynsbelagte institutter er eksponeret for. I den forbindelse bør de foretage individuelle risikovurderinger af hvert tilsynsbelagte institut. De kompetente myndigheder bør anvende alle relevante kilder til at indsamle de nødvendige oplysninger til de individuelle risikovurderinger, som beskrevet i punkt 44-48 ovenfor.
57. For at opnå en omfattende forståelse af de risici, der er forbundet med de enkelte tilsynsbelagte institutter, bør de kompetente myndigheder etablere og vedligeholde en løbende proces og metode til vurdering og gennemgang af de risici, der er forbundet med de tilsynsbelagte institutter. Ved udvikling af deres risikovurderingsprocesser bør de kompetente myndigheder:
 - a) lade sig lede af resultatet af risikovurderingen inden for den sektor eller delsektor, som det tilsynsbelagte institut tilhører. Med den sektor- eller delsektorspecifikke risikovurdering har de kompetente myndigheder i det væsentlige allerede afdækket de centrale iboende risici, som de enkelte tilsynsbelagte institutter inden for en given sektor eller delsektor er eksponeret for
 - b) fastlægge, hvordan de vil vurdere, i hvilket omfang de iboende risikofaktorer, som blev afdækket under trin 1 i RBS-modellen, påvirker det tilsynsbelagte institut
 - c) indsamle de nødvendige oplysninger, som gør det muligt for dem at forstå de risici i forhold til kunder, produkter og tjenesteydelser, geografisk område og leveringskanaler, det tilsynsbelagte institut er eksponeret for. Det betyder, at de kompetente myndigheder bør overveje, om de samme oplysninger ønskes med hensyn til alle tilsynsbelagte institutter.

Hvis oplysninger indhentes fra de tilsynsbelagte institutter, bør de kompetente myndigheder læse afsnittet "Kvalitetssikring" i disse retningslinjer om yderligere sikkerhedsforanstaltninger, der bør iværksættes.

58. Hvis de kompetente myndigheder, på grundlag af oplysningerne i punkt 45b) i disse retningslinjer, har udviklet en tilstrækkelig og tilstrækkeligt pålidelig forståelse af de risikobegrænsende foranstaltninger, som de tilsynsbelagte institutter har oprettet, bør de foretage vurderingen af restrisikoen med hensyn til disse tilsynsbelagte institutter. Hvis sådanne oplysninger ikke er til rådighed eller ikke er pålidelige, eller ikke er tilstrækkelig omfattende, bør de kompetente myndigheder i stedet anvende vurderingen af iboende risici med hensyn til disse tilsynsbelagte institutter.
59. Ved vurdering af restrisikofaktorer bør de kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at vurdere hvorvidt de AML/CFT-systemer og -kontroller, som det tilsynsbelagte institut har indført, er tilstrækkelige til effektivt at begrænse de iboende risici, som det er eksponeret for. Som led heri bør de kompetente myndigheder som minimum vurdere:
- a) i hvilket omfang de AML/CFT-systemer og kontroller, der er anført i artikel 8, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849, er oprettet og anvendes. Disse kontroller bør være tilstrækkelig omfattende og stå i rimeligt forhold til ML/TF-risiciene
 - b) i hvilket omfang bredere ledelsesordninger og risikostyringsprocesser, herunder overordnet risikokultur, er tilstrækkelige og effektive.
60. De kompetente myndigheder bør fastlægge, hvordan de indarbejder deres faglige skøn i deres risikovurderingsarbejde. I den forbindelse fremgår det af afsnit 4.4.4., at tilsynsmanualen for AML/CFT bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at sikre, at tilsynsværktøjerne og faglige skøn benyttes på en ensartet måde.

4.3.4 Vurdering af ML/TF-risiciene på koncernplan

61. Kompetente myndigheder, som er ledende tilsynsmyndighed i overensstemmelse med ESA'ernes fælles retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling (med henvisning til direktiv 2015/849)¹³, bør anlægge en holistisk synsvinkel på de ML/TF-risici, som de tilsynsbelagte institutter, der indgår i en koncern, er eksponeret for. Det betyder, at disse kompetente myndigheder bør udarbejde en risikoprofil for det tilsynsbelagte institut under deres tilsyn, under hensyntagen til alle relevante indenlandske og udenlandske risikofaktorer. De bør være særlig opmærksomme på de risici, der er forbundet med et tilsynsbelagt instituts grænseoverskridende operationer og forretningsaktiviteter i dele af deres koncern i andre jurisdiktioner, som kan have indflydelse på det tilsynsbelagte instituts samlede risikoprofil. Navnlig bør risikovurderingen som minimum afspejle de risici, der er forbundet med det tilsynsbelagte instituts eksponering for lande:
- a) som Kommissionen har identificeret som lande med strategiske mangler i deres AML/CFT-ordninger i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849
 - b) hvor lovgivningen forbyder gennemførelsen af koncernpolitikker og -procedurer, og navnlig hvis der er situationer, hvor Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/758 bør finde anvendelse
 - c) som, i henhold til troværdige og pålidelige kilder¹⁴, er eksponeret for korrupsion eller andre underliggende forbrydelser i stor målestok i forbindelse med hvidvask
 - d) lande eller områder, hvor terrororganisationer vides at operere, eller som har været genstand for økonomiske sanktioner, embargoer eller foranstaltninger vedrørende terrorisme, terrorfinansiering eller udbredelse, fra f.eks. De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union
 - e) hvor der findes oplysninger fra mere end én troværdig og pålidelig kilde om, at der er udtrykt alvorlig bekymring om effektiviteten og kvaliteten af jurisdiktionens AML/CFT-kontroller, herunder oplysninger om kvaliteten og effektiviteten af myndighedernes håndhævelse og tilsyn. I så fald kan troværdige og pålidelige kilder omfatte gensidige evalueringsrapporter fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF) eller FATF-lignende regionale organer (FSRB'er), FATF's liste over højrisiko og ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner, vurderinger foretaget af Den Internationale Valutafond (IMF) samt rapporter udarbejdet under programmet til vurdering af den finansielle sektor.
62. For at kvalificere risikovurderingen af tilsynsbelagte institutter, som indgår i en koncern, bør kompetente myndigheder, som den ledende tilsynsmyndighed, samarbejde og udveksle relevante oplysninger med andre kompetente myndigheder med ansvar for AML/CFT-tilsynet med dele af koncernen. Med hensyn til grænseoverskridende koncerner bør den ledende tilsynsmyndighed, hvis der er et AML/CFT-kollegium, benytte de oplysninger, der er udvekslet

¹³ (JC 2019 81).

¹⁴ Ifølge EBA's retningslinjer, jf. artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849, kan troværdigheden af påstandene bestemmes ud fra kvaliteten og uafhængigheden af datakilden og persistensen af indberetningen af disse påstande, blandt andre betragtninger.

i kollegiet, til at indsamle de nødvendige oplysninger til brug for risikovurderingen. Nødvendige oplysninger omfatter, med hensyn til filialer eller datterselskab af tilsynsbelagte institutter, som minimum oplysninger vedrørende:

- a) ML/TF-risikoprofilen for filialer eller datterselskaber som vurderet af de relevante kompetente myndigheder i disse jurisdiktioner
- b) ML/TF-risikoprofilen for sektoren, der har filialer eller datterselskaber som vurderet af de relevante myndigheder i disse jurisdiktioner
- c) resultater af kompetente myndigheders vurdering af kvaliteten af kontroller, der er oprettet i forbindelse med tilsynsbelagte institutters filialer eller datterselskaber
- d) alvorlige overtrædelser eller væsentlige svagheder i filialer eller datterselskaber, der er afdækket af relevante kompetente myndigheder i deres jurisdiktioner
- e) tilsynsforanstaltninger og sanktioner, der er pålagt filialer eller datterselskaber af relevante kompetente myndigheder i deres jurisdiktioner.

63. Ved vurderingen af, om tilsynsbelagte institutter har gennemført koncernpolitikker og - procedurer i deres filialer og datterselskaber effektivt, bør kompetente myndigheder, som den ledende tilsynsmyndighed, henvise til risikovurderingen med hensyn til disse tilsynsbelagte institutter, som beskrevet i punkt 57 og 58 i disse retningslinjer, og, navnlig, vurderingen af geografiske risici, som de tilsynsbelagte institutters filialer og datterselskaber er eksponeret for.

4.3.5 Vægtning af risikofaktorer

64. De kompetente myndigheder bør vægte risikofaktorerne for sektorer og tilsynsbelagte institutter, som er afdækket under trin 1 i RBS-modellen, alt efter deres relative betydning. I den forbindelse er der en række forhold, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning.

- a) Ved vægtningen af iboende risikofaktorer bør de kompetente myndigheder foretage en kvalificeret bedømmelse af forskellige faktorer relevans i forhold til en sektor, delsektor eller et individuelt tilsynsbelagt institut. Med hensyn til individuelle tilsynsbelagte institutter bør de kompetente myndigheder tage deres sektor- eller delsektorspecifikke risikovurdering i betragtning.
- b) Den vægt, der tillægges enkelte faktorer, kan variere sektorer, delsektorer eller tilsynsbelagte institutter imellem, men kompetente myndigheder bør benytte lignende faktorer for lignende sektorer, delsektorer eller tilsynsbelagte institutter.
- c) Vægtningen af risici fører ikke til en situation, hvor det er umuligt at klassificere en sektor, en delsektor eller et tilsynsbelagt institut som værende af høj eller meget høj risiko, eller hvor alle sektorer, delsektorer eller tilsynsbelagte institutter falder inden for samme risikokategori.
- d) Vægtningen påvirkes ikke i urimelig grad af blot én risikofaktor, og at der tages behørigt hensyn til de faktorer, som angives i direktiv (EU) 2015/849 eller i national lovgivning, fordi

de altid udgør en væsentlig eller høj ML/TF-risiko. Ved vægtningen af risikofaktorer bør de kompetente myndigheder sikre, at én risikofaktor ikke tipper balancen for den samlede vægtning mod en uforholdsmæssig og urimelig vurdering.

65. Hvis de kompetente myndigheder anvender automatiserede IT-systemer til at tildele tilsynsbelagte institutter samlede risikoscorer, og navnlig i situationer hvor de ikke har udviklet disse internt, men købt dem fra en ekstern udbyder, eller på anden måde anvendt tilførsler udefra, bør de forstå, hvordan systemet fungerer, og hvordan det kombinerer eller vægter risikofaktorer for at opnå en samlet risikoscore. De kompetente myndigheder bør altid sikre sig, at de tildelte scorer afspejler deres forståelse af den ML/TF-risiko, der er forbundet med det tilsynsbelagte institut.

4.3.6 Risikoprofiler og -kategorier

66. Vurderingen af det iboende risikoniveau og risikobegrænsende faktorerens virkning på det iboende risikoniveau bør medføre, at der tildeles sektoren, delsektoren og det tilsynsbelagte institut en risikoscore for at lette sammenligningen mellem tilsynsbelagte institutter og kvalificere de foranstaltninger, der træffes under trin 3.

67. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingen af risikobegrænsende faktorer hos det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren er baseret på pålidelige oplysninger såsom oplysningerne i punkt 45b), ovenfor. Såfremt disse oplysninger ikke foreligger, bør de kompetente myndigheder overveje, om det er berettiget at medtage risikobegrænsende faktorer, og om det tilsynsbelagte instituts endelige ML/TF-risikoscore, som følge af tildelingen af scorer til risikobegrænsende faktorer, ikke fordrejes.

68. Hvis de kompetente myndigheder kun har begrænsede eller ubekræftede oplysninger til rådighed om risikobegrænsende faktorer i forbindelse med det tilsynsbelagte institut eller sektoren og delsektoren, bør de kategorisere disse tilsynsbelagte institutter, sektorer og delsektorer efter deres iboende risikoprofil og tildele scoren for restrisiko, når de relevante oplysninger bliver tilgængelige.

69. De kompetente myndigheder bør benytte et fagligt skøn til at validere resultaterne af den samlede risikovurdering af de tilsynsbelagte institutter eller sektoren/delsektoren og om nødvendigt korrigere den.

70. De kompetente myndigheder bør beslutte, hvordan de tilsynsbelagte institutters, sektorernes og delsektorernes risikoprofiler kategoriseres mest hensigtsmæssigt. For at opnå konvergens og fremme samarbejde og informationsudveksling mellem de forskellige myndigheder bør de kompetente myndigheder overveje at klassificere tilsynsbelagte institutter, sektorer og delsektorer som "meget betydelig", "betydelig", "forholdsvis betydelig" og "mindre betydelig" i overensstemmelse med EBA's ML/TF-risikovurderingsprocesser.

71. De kompetente myndigheder bør sikre, at deres risikovurderingsprocesser gør det muligt for dem at skelne mellem iboende risici og restrisici. Ved kategoriseringen af den iboende risiko,

der er forbundet med tilsynsbelagte institutter, sektorer eller delsektorer, bør de kompetente myndigheder overveje følgende risikokategorier:

- a) mindre betydelig risiko, hvor det er meget usandsynligt, at det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren vil blive misbrugt i vid udstrækning til ML/TF-formål
- b) forholdsvis betydelig risiko, hvor det er usandsynligt, at det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren vil blive misbrugt i vid udstrækning til ML/TF-formål
- c) betydelig risiko, hvor det er sandsynligt, at det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren vil blive misbrugt i vid udstrækning til ML/TF-formål, eller
- d) meget betydelig risiko, hvor det er meget sandsynligt, at det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren vil blive misbrugt i vid udstrækning til ML/TF-formål.

72. Ved kategoriseringen af restrisikoen, der er forbundet med tilsynsbelagte institutter, sektorer eller delsektorer, bør de kompetente myndigheder overveje den virkning, som risikobegrænsende foranstaltninger kan have på den iboende risiko, der er forbundet med tilsynsbelagte institutter, sektorer og delsektorer. De fire risikokategorier bør anvendes af de kompetente myndigheder til at kategorisere restrisiko som følger:

- a) mindre betydelig risiko, hvor den iboende risiko er mindre betydelig, og risikoprofilen ikke berøres af risikobegrænsning, eller hvor den iboende risiko er forholdsvis betydelig eller betydelig, men effektivt begrænses gennem AML/CFT-systemer og -kontroller
- b) forholdsvis betydelig risiko, hvor den iboende risiko er forholdsvis betydelig, og risikoprofilen ikke berøres af risikobegrænsning, eller hvor den iboende risiko er betydelig eller meget betydelig, men effektivt begrænses gennem AML/CFT-systemer og -kontroller
- c) betydelig risiko, hvor den iboende risikoeksponering er betydelig, og risikoprofilen ikke berøres af risikobegrænsning, eller hvor den iboende risiko er meget betydelig, men effektivt begrænses gennem AML/CFT-systemer og -kontroller, eller
- d) meget betydelig risiko, hvor den iboende risiko er meget betydelig, og risikoprofilen, uanset begrænsningen, ikke berøres af risikobegrænsning, eller hvor den iboende risiko er meget betydeligt og ikke effektivt begrænses som følge af systemiske AML/CFT-systemer og kontrolsvagheder ved det tilsynsbelagte institut eller i de fleste tilsynsbelagte institutter i sektoren.

73. Hvis kompetente myndigheder beslutter sig for ikke at anvende den i ovennævnte punkt 69, 70 og 71 omhandlede risikokategorisering, bør de kunne konvertere deres risikokategorier i overensstemmelse med dem, der anbefales i disse retningslinjer. De kompetente myndigheder bør anlægge en konservativ tilgang, når de konverterer risikokategorierne som beskrevet i bilaget til disse retningslinjer.

74. De kompetente myndigheder bør bemærke, at kategoriseringen af tilsynsbelagte institutter med henblik på ML/TF-risici kan være forskellig fra de kategorier, der anvendes på de samme tilsynsbelagte institutter med henblik på bredere adfærds- eller tilsynsrisici.

75. Hvis en kompetent myndighed benytter et automatisk IT-system til at bestemme risikoprofilen eller scoren for et enkelt tilsynsbelagt institut, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til situationer, hvor der kan være behov for, at de ændrer resultaterne af den automatiske klassificering efter deres faglige skøn i tillæg til den gennemgangsproces, der er fastlagt under trin 4 i RBS-modellen. De kompetente myndigheder kan beslutte sig for at anvende deres faglige skøn, hvis der foreligger oplysninger, som antyder, at den samlede risikoklassificering ikke giver et retvisende billede af virkeligheden, herunder oplysninger fra finansielle efterretningsenheder, mediedækning, andre tilsynsmyndigheder eller tilsyn on-site og off-site. Begrundelsen for sådanne ændringer af risikoprofilen eller klassificeringen bør dokumenteres klart af den kompetente myndighed.

4.4 Trin 3 – Tilsyn

4.4.1 Generelle bestemmelser

76. De kompetente myndigheder bør sikre, at tilsynsbelagte institutter, som er forbundet med betydelige og meget betydelige ML/TF-risici, gøres til genstand for hyppigere tilsyn af mere indgribende karakter end dem, der er forbundet med forholdsvis betydelige eller mindre betydelige risici. De kompetente myndigheder bør tilpasse deres tilsynsmæssige tilgang ved at justere et eller flere af følgende elementer:

- a) tilpasning af arten af tilsyn, ved at justere forholdet mellem tilsyn off-site og on-site
- b) tilpasning af fokus for tilsynet, ved at fokusere på de overordnede rammer for AML/CFT, som tilsynsbelagte institutter har indført, eller ved at fokusere på forvaltningen af specifikke ML/TF-risici, herunder risici i forbindelse med særlige produkter eller tjenesteydelser eller på specifikke aspekter af AML/CFT-processerne såsom kundeidentifikation, risikovurdering, løbende overvågnings- og indberetningsaktiviteter
- c) tilpasning af tilsynshyppigheden, ved at sikre at der føres hyppigere tilsyn med tilsynsbelagte institutter, som er forbundet med mere betydelige ML/TF-risici, end tilsynsbelagte institutter, der er eksponeret for mindre betydelige risici
- d) tilpasning af tilsynets intensitet og indgribende karakter, ved – i forhold til risikoen – at bestemme omfanget af gennemgange af kundekartoteker og stikprøvekontroller af transaktioner og rapporter over mistænkelige transaktioner, der foretages on-site. De kompetente myndigheder bør bemærke, at en gennemgang, der kun er baseret på en vurdering af politikker og procedurer snarere end på gennemførelsen heraf, sandsynligvis ikke vil være tilstrækkelig i situationer, hvor eksponeringen for ML/TF-risiko er mere markant.

4.4.2 Tilsynsstrategi

77. De kompetente myndigheder bør træffe beslutning om og gennemføre en mere langsigtet tilsynsstrategi for AML/CFT, hvor de fastlægger, hvordan de vil begrænse de ML/TF-risici, de har afdækket, i alle de sektorer og delsektorer, hvis det er relevant, der føres tilsyn med.

Strategien bør være baseret på den sektorspecifikke risikovurdering, som de kompetente myndigheder har foretaget i henhold til retningslinje 4.3.

78. De kompetente myndigheder bør opstille klare mål i strategien for deres tilgang til AML/CFT-tilsyn og fastlægge, hvordan disse mål vil blive nået inden for en nærmere defineret tidsramme og med de ressourcer, der er til rådighed. Som led heri bør en tilsynsstrategi:

- a) redegøre for, hvordan de vil arbejde på at begrænse de eksisterende ML/TF-risici, som er afdækket, i de sektorer og delsektorer, der føres tilsyn med
- b) redegøre for, hvordan de vil sikre, at der bevilges tilstrækkelige tilsyns- og overvågningsressourcer, som står i rimeligt forhold til ML/TF-risikoen, til alle sektorer og delsektorer, herunder dem, der er forbundet med lavere ML/TF-risici. Navnlig hvordan de vil sikre, at sektorer, som er forbundet med mere betydelige ML/TF-risici, bevilges flere tilsynsressourcer
- c) fastsætte typen af tilsynsværktøjer, som kompetente myndigheder vil benytte til at håndtere hvilke typer risici, som beskrevet i afsnit 4.4.4. i disse retningslinjer
- d) definere cyklusser for eventuelle tilsynskontroller og -gennemgange, ifølge hvilke der føres tilsyn med tilsynsbelagte institutter i hver risikokategori, og fastlægge typen af tilsynsværktøjer, der gælder i hver cyklus
- e) fastlægge de nødvendige tilsynsressourcer til at kunne gennemføre tilsynsstrategien og sikre, at de råder over tilstrækkelige ressourcer
- f) redegøre for, hvordan de kompetente myndigheder effektivt vil håndtere og afhjælpe nye risici, når de opstår, på en måde, som ikke har en negativ effekt på hele strategien.

4.4.3 AML/CFT-tilsynsplan

79. De kompetente myndigheder bør fastlægge og oprette en tilsynsplan for alle tilsynsbelagte institutter, der redegør for, hvordan deres tilsynsstrategi vil blive gennemført i praksis. De kompetente myndigheder bør træffe beslutning om varigheden af deres tilsynsplan såsom en årlig eller toårig tilsynsplan under hensyntagen til større organisatoriske begrænsninger i fornødent omfang.

80. De kompetente myndigheder bør koordinere alle tilsynsplaner, der dækker hele tidsperioden, som tilsynsstrategien dækker, for at sikre balancen mellem dem, og at de samlet har til formål at gennemføre tilsynsstrategien. Det betyder, at hvis tilsynsstrategien fastsættes for en periode på fem år, men tilsynsplanerne udarbejdes hvert år, bør de kompetente myndigheder sikre, at alle årlige planer samlet i løbet af femårsperioden opfylder strategien.

81. I tilsynsplanen bør de kompetente myndigheder klart fastlægge de tilsynsværktøjer, de vil anvende på tilsynsbelagte institutter for at nå deres mål i overensstemmelse med deres strategi. De kompetente myndigheder bør bruge deres risikovurderinger af enkelte tilsynsbelagte institutter til at finjustere deres valg af tilsynsværktøjer for et specifikt

tilsynsbelagt institut, der er specifikt rettet mod de risici, som er forbundet med det pågældende tilsynsbelagte institut.

82. De kompetente myndigheder bør i planen redegøre for, hvordan de vil bevilge tilsynsressourcer til tilsynsbelagte institutter på en måde, der står i forhold til den i overensstemmelse med retningslinje 4.3 udarbejdede risikoprofil for de tilsynsbelagte institutter.
83. De kompetente myndigheder bør erkende, at tilsynsbelagte institutter, som er eksponeret for høje eller meget høje ML/TF-risici, måske ikke er systemisk vigtige. Når de kompetente myndigheder træffer beslutning om de mest hensigtsmæssige værktøjer til AML/CFT-tilsyn, bør de derfor henvise til deres ML/TF-risikovurdering og bør ikke basere sig på deres forsigtigheds- og adfærdsrisikovurdering, hvis de foreligger, og de bør heller ikke kun tage hensyn til tilsynsbelagte institutter, som er systemisk betydningsfulde. De kompetente myndigheder bør bemærke, at det måske ikke vil være hensigtsmæssigt at drage konklusioner med AML/CFT-tilsyn for øje ud fra forsigtigheds- eller adfærdsrisikoniveauet.
84. De kompetente myndigheder bør sikre, at AML/CFT-tilsynsplanen er uafhængig af forsigtighedstilsynsplanen, selv om der til tider kan være overlapninger mellem de tilsynsbelagte institutter, som de kompetente myndigheder og tilsynsmyndighederne har kontrolleret, og der kan anvendes fælles eller supplerende tilsynsværktøjer. De kompetente myndigheder er imidlertid ansvarlige for at sikre, at målene for AML/CFT-tilsyn er nået fuldt ud som følge af disse tilsynsaktioner.
85. Ved udarbejdelsen af tilsynsplanen for AML/CFT bør de kompetente myndigheder sikre, at de tager højde for uforudsete situationer, i tilfælde hvor der i løbet af tilsynet on-site eller off-site eller gennem andre pålidelige kilder afdækkes nye risici, som kræver, at de kompetente myndigheder reagerer relevant og rettidigt.
86. Hvis det er påkrævet, at de kompetente myndigheder ændrer den oprindelige AML/CFT-tilsynsplan, såsom at skifte fra off-site-tilsyn til on-site-tilsyn eller fra tematiske gennemgange til omfattende kontroller, for bedre at afspejle de nye forhold eller for at tackle de nye ML/TF-risici, bør de have iværksat relevante interne ledelsesordninger til at behandle sådanne ændringer af tilsynsplanen. De kompetente myndigheder bør dokumentere alle eventuelle ændringer tilstrækkeligt og redegøre for, hvordan og hvornår tilsynet med de tilsynsbelagte institutter, der er berørt af ændringerne i planen, vil blive foretaget.

4.4.4 Tilsynsværktøjer

87. De kompetente myndigheder bør anerkende, at hvert tilsynsbelagte institut, sektor og delsektor er eksponeret for forskellige niveauer af ML/TF-risiko og derfor kan typen og hyppigheden af tilsyn, der benyttes, variere mellem dem. For at sikre effektiv udnyttelse af tilsynsressourcer bør de kompetente myndigheder vælge de tilsynsværktøjer, der kan forventes at have størst indflydelse på de tilsynsbelagte institutters efterlevelse, eller giver dem mulighed for at dække en større del af en sektor. Hvis de kompetente myndigheder ønsker at udvikle en bedre forståelse af måden, hvorpå specifikke ML/TF-risici forvaltes af en sektor, eller

særlige typer af tilsynsbelagte institutter, bør de overveje at benytte tematiske gennemgange for at opnå dette.

88. De kompetente myndigheder bør have en god forståelse af alle tilsynsværktøjer, de har til rådighed til at gennemføre deres tilsynsstrategi og -plan. De bør udvikle en forståelse af fordelene og ulemperne ved det enkelte tilsynsværktøj, herunder graden af indgriben og det intensitetsniveau, der følger af anvendelsen af de enkelte tilsynsværktøjer, og overveje, hvordan de effektivt kan benytte flest mulige af de tilsynsværktøjer, de har til rådighed, herunder, men ikke begrænset til, omfattende eller delvise on-site-kontroller, ad hoc-kontroller, tematiske kontroller, AML/CFT-indberetninger, opfølgende kontroller, off-site-gennemgange samt feedback og vejledning til sektoren.
89. De kompetente myndigheder bør vælge de mest effektive tilsynsværktøjer til tilsynsbelagte institutter for at imødekomme et specifikt tilsynsbehov eller mål. Ved valg af tilsynsværktøjer bør de kompetente myndigheder henvise til deres sektorspecifikke og individuelle ML/TF-risikovurderinger og bør også overveje:
- antallet af tilsynsbelagte institutter og sektorer, som den kompetente myndighed fører tilsyn med
 - specifikke kendetegn ved forskellige tilsynsværktøjer, når de anvendes alene eller i kombination med hinanden
 - de ressourcer, der er nødvendige for at anvende forskellige tilsynsværktøjer
 - den tid, der er nødvendig for, at tilsynsværktøjet kan opfylde sit formål, og få indflydelse på de tilsynsbelagte institutters efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT.
90. De kompetente myndigheder bør udvise fleksibilitet for også at kunne tilpasse deres anvendelse af tilsynsværktøjer som reaktion på nye ML/TF-risici i forbindelse med det tilsynsbelagte institut, sektoren eller delsektoren, efterhånden som de opstår. Det betyder, at hvis de kompetente myndigheder har afdækket en ny ML/TF-risiko, enten gennem AML/CFT-indberetninger, andre tilsynsværktøjer eller på anden måde, bør de overveje, om en yderligere vurdering af mere indgribende karakter i form af en off-site-gennemgang eller en on-site-kontrol kan være nødvendig for at sikre, at de systemer og kontroller, som de tilsynsbelagte institutter har oprettet, er tilstrækkeligt effektive til at begrænse den nye risiko. On-site-kontroller giver derfor de kompetente myndigheder mulighed for at:
- udvikle en dybere forståelse af det tilsynsbelagte instituts overordnede tilgang til AML/CFT, herunder tilsynspraksis, ledelse, personaleadfærd og kultur
 - drøfte potentielle risici, resultaterne af tilsynsaktiviteter samt problemer, som det tilsynsbelagte institut muligvis vil komme til at stå overfor, og måder at løse dem på
 - formidle deres forventninger til tilsynet direkte til de tilsynsbelagte institutter.

91. De kompetente myndigheder bør enten alene eller i kombination med andre tilsynsværktøjer overveje at anvende on-site-kontroller, navnlig når de fører tilsyn med tilsynsbelagte institutter, der indebærer et betydeligt og meget betydeligt ML/TF-risikoniveau. Disse kontroller omfatter, som minimum, en gennemgang af de tilsynsbelagte institutters AML/CFT-politikker og -procedurer samt en vurdering af, hvordan de gennemføres i praksis gennem bl.a. samtaler med nøglemedarbejdere, kontroller af systemer, der benyttes til at sikre efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT og en gennemgang af risikovurderingen og kundekartoteker. På grundlag af omfanget og kompleksiteten af de tilsynsbelagte institutters virksomhed, bør de kompetente myndigheder overveje, hvorvidt det fulde omfang af on-site-kontrollen skal omfatte hele det tilsynsbelagte instituts virksomhed, eller om det er mere hensigtsmæssigt at fokusere på et bestemt forretningsområde hos det tilsynsbelagte institut. Selv om de kompetente myndigheder, når anvendelsesområdet er begrænset til et bestemt forretningsområde, bør udvikle en forståelse af berøringspunkterne mellem de systemer og kontroller, der anvendes inden for dette forretningsområde, og dem, der anvendes i bredere omfang i instituttet, og, hvis svagheder i forretningsområdets systemer og kontroller afdækkes, bør de kompetente myndigheder søge at vurdere, om og hvordan dette kan påvirke hele det tilsynsbelagte institut.
92. Når de kompetente myndigheder træffer beslutning om, hvorvidt der skal foretages en omfattende on-site-kontrol hos det tilsynsbelagte institut, bør de overveje følgende faktorer:
- hvorvidt der er behov for yderligere eller mere omfattende oplysninger om det tilsynsbelagte institut, som kun kan indhentes gennem elementer on-site
 - hvilken type oplysninger der er behov for, og hvordan de kan indhentes effektivt og på en omfattende måde
 - hvorvidt resultaterne af tidligere on-site-kontroller eller off-site-gennemgange foretaget af enten den kompetente myndighed eller relevante tilsynsmyndigheder eller, hvis det tilsynsbelagte institut indgår i en koncern, af kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med andre enheder inden for koncernen, hvis de foreligger, udviser ringe grad af efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT eller udviser tegn på dårlig efterlevelseskultur hos det tilsynsbelagte institut eller inden for koncernen, som kan have indvirkning på det tilsynsbelagte institut
 - hvorvidt tilsynsbelagte institutter tidligere har misligholdt deres AML/CFT-forpligtelser, og hvorvidt de har gjort det gentagne gange
 - hvilken type opfølgende tilsyn, den kompetente myndighed eventuelt tidligere har anvendt på det tilsynsbelagte institut
 - hvorvidt de tilsynsbelagte institutter tidligere har vist, at de er parate til at rette op på manglerne, og hvorvidt de har truffet målrettede foranstaltninger for at gøre dette.
93. De kompetente myndigheder bør overveje at benytte off-site-gennemgange i de tilfælde, hvor en mindre indgribende tilsynsmæssig tilgang er tilstrækkelig, eller i de tilfælde, hvor de tilsynsbelagte institutter er eksponeret for lav ML/TF-risiko. Off-site-gennemgange

omfatter primært en skrivebordsgennemgang af de tilsynsbelagte institutters skriftlige AML/CFT-politikker og -procedurer og af risikovurderingen, men indebærer ikke en tilbundsående vurdering af, hvor effektivt disse politikker og procedurer er blevet gennemført i praksis af det tilsynsbelagte institut. Off-site-gennemgange kan også overvejes som et indledende skridt i retning af mere dybtgående gennemgange ved hjælp af on-site-kontroller, som supplerer off-site-tiltag, eller kan anvendes sammen med andre tilsynsværktøjer.

94. I nogle tilfælde bør de kompetente myndigheder overveje, hvorvidt kombinationen af to eller flere værktøjer kan være mere effektivt. Dette omfatter situationer, hvor den kompetente myndighed er bekymret over nøjagtigheden af de oplysninger, der modtages i forbindelse med off-site-gennemgange som led i AML/CFT-indberetninger. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt, at de kompetente myndigheder kontrollerer disse oplysninger ved hjælp af en on-site-kontrol, som generelt omfatter bl.a. stikprøvekontroller af transaktioner og kundekartoteker samt samtaler med nøglemedarbejdere og medlemmer af ledelsesorganet. De kompetente myndigheder bør, når det er nødvendigt, kunne foretage ad hoc-kontroller, som ikke indgår i deres tilsynsstrategi og -plan. Behovet for sådanne kontroller kan udløses af en specifik hændelse, som kan eksponere sektoren/delsektoren eller de tilsynsbelagte institutter for en øget ML/TF-risiko, betydelige ændringer i sektorens/delsektorens eller de tilsynsbelagte institutters eksponering for ML/TF-risiko, eller der sker som følge af, at den kompetente myndighed bliver bekendt med visse oplysninger, herunder gennem indberetninger om whistleblowing, udbredte offentlige anklager om uregelmæssigheder, en ny ML/TF-typologi eller tilsynsresultater vedrørende ALM/CFT-systemer og kontroller eller en bredere intern kontrol. Hvis den kompetente myndighed har truffet beslutning om, at der er behov for en ad hoc-kontrol, bør den fastlægge omfanget af kontrollen, fokus for kontrollen, og om den vil omfatte eventuelle on-site-elementer, og om der er behov for at inddrage og samarbejde med andre tilsynsmyndigheder.
95. Hvis de kompetente myndigheder foretager en fjernkontrol ved hjælp af virtuelle metoder, bør de overveje effektiviteten af dette tilsynsværktøj, og om engagementet med det tilsynsbelagte institut opfylder betingelserne for en on-site-kontrol og står i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, som det tilsynsbelagte institut udgør. De kompetente myndigheder bør overveje, hvorvidt en on-site-kontrol er mere hensigtsmæssig ved tilsyn med tilsynsbelagte institutter, som indebærer et betydeligt eller meget betydeligt ML/TF-risikoniveau, og i tilfælde hvor de kompetente myndigheder ønsker at opnå en indgående forståelse af de overordnede AML/CFT-systemer og -kontroller i forbindelse med det tilsynsbelagte institut.
96. De kompetente myndigheder bør overveje det mest effektive tilsynsværktøj for at sikre, at koncernpolitikker og -procedurer er effektivt gennemført af tilsynsbelagte institutter, som indgår i koncernen ved at lægge samme betragtninger til grund som for dem, der gælder for de enkelte tilsynsbelagte institutter, som beskrevet ovenfor. Hvis en koncern opererer på tværs af grænserne bør den ledende tilsynsmyndighed¹⁵ samarbejde med andre kompetente

¹⁵ Den ledende tilsynsmyndighed fastlægges i overensstemmelse med ESA'ernes fælles retningslinjer (JC 2019 81) vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og

myndigheder, der deltager i tilsynet med tilsynsbelagte institutter, inden for koncernen gennem AML/CFT-kollegier, hvis sådanne findes, eller gennem andre kanaler og samarbejdsmechanismer, herunder dem, der omhandles i EBA's retningslinjer vedrørende samarbejde.¹⁶ Dette samarbejde kan bestå i, men er ikke begrænset til:

- a) omfanget af gensidig bistand, som beskrevet i retningslinje 9 i retningslinjerne for AML/CFT-kollegier
- b) aftale om at anvende et bestemt tilsynsværktøj eller en bestemt tilsynsforanstaltning sammen med andre kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med andre tilsynsbelagte institutter i koncernen. Dette kan omfatte gennemførelse af en kontrol eller gennemgang i fællesskab med andre kompetente myndigheder eller ved i fællesskab at tilpasse fokus for tilsynsværktøjet med henblik på at begrænse tværgående risici i hele koncernen mere effektivt
- c) udveksling af oplysninger vedrørende ML/TF-risikovurderingen af det tilsynsbelagte institut eller sektoren, hvis det er relevant
- d) udveksling af oplysninger vedrørende planlagte tilsynskontroller eller -gennemgange og om relevante resultater derefter
- e) udveksling af oplysninger vedrørende svagheder eller overtrædelser, der er afdækket af andre kompetente myndigheder.

97. Kompetente myndigheder bør anlægge en holistisk synsvinkel på alle de tilsynsværktøjer, de benytter. De bør overvåge deres gennemførelse og effektivitet og foretage tilpasninger, hvor det er nødvendigt.

4.4.5 Tilsynspraksis og tilsynsmanualen

98. For at opfylde deres forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849 bør de kompetente myndigheder sikre, at tilsynsbelagte institutter har oprettet effektive AML/CFT-systemer og -kontroller, og at disse systemer og kontroller er tilstrækkelige til effektivt at forebygge og opdage hvidvask og terrorfinansiering. De skridt, de kompetente myndigheder tager til at vurdere de tilsynsbelagte institutters AML/CFT-systemer og kontroller, bør være fastlagt i en særlig tilsynsmanual for AML/CFT. Dette gør det muligt for de kompetente myndigheder at sikre, at tilsynsværktøjerne og faglige skøn benyttes på en ensartet måde. Ved udarbejdelsen af manualen bør de kompetente myndigheder sikre, at den indeholder tilstrækkelige oplysninger om alle de aktiviteter, som de relevante tilsynsmyndigheder skal udføre for effektivt at føre tilsyn, men den bør også give tilsynsmyndighederne tilstrækkelig fleksibilitet til at anvende deres faglige ekspertise og foretage tilpasninger af den tilsynsmæssige tilgang efter behov.

finansieringsinstitutter (med henvisning til direktiv 2015/849) (retningslinjerne for AML/CFT-kollegier). Generelt er den ledende tilsynsmyndighed en kompetent myndighed med ansvar for AML/CFT-tilsynet i en medlemsstat, hvor koncernens hovedsæde er beliggende.

¹⁶ EBA's [retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til artikel 117, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU](#), december 2021

99. De kompetente myndigheder bør sikre, at de tilsynsbelagte institutter, hvis det er relevant, udnævner compliance officers for AML/CFT i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849. De kompetente myndigheder bør også tage skridt på et risikofølsomt grundlag for at kontrollere, hvorvidt den af det tilsynsbelagte institut udnævnte compliance officer for AML/CFT har eller fortsætter med at have den nødvendige integritet, ekspertise og viden til at opfylde sine funktioner på effektiv vis¹⁷. Dette kan omfatte et møde med den udnævnte compliance officer for AML/CFT, eller at anmode det tilsynsbelagte institut om at fremlægge en oversigt over den udnævnte compliance officers faglige AML/CFT-ekspertise og andre oplysninger, som den kompetente myndighed finder relevante. Kompetente myndigheder bør overveje at foretage en sådan vurdering som led i deres tilsynsaktiviteter, herunder som led i on-site-kontroller eller off-site-gennemgange, eller som en separat vurdering.

100. Hvis den kompetente myndighed som følge af de kontroller, der er beskrevet i punkt 99, har betænkeligheder ved, om den udnævnte compliance officer for AML/CFT er egnet, bør den kompetente myndighed underrette den relevante tilsynsmyndighed¹⁸ om sine betænkeligheder og proaktivt dele de oplysninger, der har givet anledning til disse betænkeligheder, med tilsynsmyndighederne. Endvidere,

- a) hvis vurderingen af egnetheden af den udnævnte compliance officer for AML/CFT ikke er omfattet af tilsynsmyndighedens kompetence, bør de kompetente myndigheder anvende de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe problemet uden unødigt forsinkelse såsom en anmodning om, at den udnævnte compliance officer for AML/CFT efteruddanner sig eller forbedrer sine faglige kvalifikationer, en anmodning om styrkelse eller omorganisering af den udnævnte compliance officers rolle, eller en anmodning om at en anden eller en yderligere compliance officer for AML/CFT udnævnes
- b) hvis tilsynsmyndighederne er kompetente til at vurdere egnetheden af den udnævnte compliance officer for AML/CFT¹⁹, bør de kompetente myndigheder samarbejde med tilsynsmyndighederne i løbet af den indledende vurdering og tillige i løbet af tilsynsmyndighedernes eventuelle revurderinger af egnethed efter behov²⁰. De kompetente myndigheder bør dele alle relevante oplysninger, der kan have indflydelse på egnethedsvurderingen eller revurderingen af den udnævnte compliance officer for AML/CFT, med de relevante tilsynsmyndigheder, herunder deres foreslåede anbefalinger af foranstaltninger, som beskrevet i litra a) ovenfor, der kan træffes ud fra et AML/CFT-tilsynsperspektiv for at afbøde problemerne.

¹⁷ [Høringsdokument](#) om udkast til retningslinjer vedrørende politikker og procedurer i forbindelse med kontrol med overholdelse og den udnævnte compliance officers rolle og ansvarsområder i forbindelse med AML/CFT i henhold til artikel 8 og kapitel VI i direktiv (EU) 2015/849.

¹⁸ I overensstemmelse med navnlig punkt 19 i EBA's kommende retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv 2013/36/EU

¹⁹ ESMA's og EBA's fælles retningslinjer vedrørende egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU, [EBA/GL/2021/06](#).

²⁰ Herunder som foreskrevet i afsnit 6.1 og 6.3 i EBA's kommende retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til direktiv 2013/36/EU

101. I tilsynsmanualen bør de kompetente myndigheder skitsere de foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne skal træffe, når de anvender forskellige tilsynsværktøjer. Manualen bør som minimum beskrive:

- a) de processer og metoder, som de kompetente myndigheder følger, når de vurderer ML/TF-risici forbundet med tilsynsbelagte institutter og sektorer/delsektorer. De kompetente myndigheder bør desuden redegøre for den proces, som tilsynsmyndighederne følger, når de ønsker at ændre risikovurderingen for det tilsynsbelagte institut på grundlag af deres faglige skøn
- b) eventuelle tilfælde, hvor tilsynsmyndighederne skal samarbejde med andre interessenter som beskrevet i afsnit 1.4.1 i disse retningslinjer og redegøre for, hvordan dette samarbejde bør foregå i praksis
- c) den proces, der bør følges af tilsynsmyndighederne, når de udfører hvert tilsynsværktøj og redegør for de elementer, der bør kontrolleres. De kompetente myndigheder bør klart angive de vigtigste forskelle mellem de forskellige tilsynsværktøjer, de har til rådighed. Det betyder, at de kompetente myndigheder som minimum bør præcisere, i hvilket omfang tilsynsmyndighederne i forhold til tilsynsbelagte institutter forventes at kontrollere:
 - i) tilstrækkeligheden af relevante politikker og procedurer og hvorvidt de er forbundet med risikovurderingen af hele virksomheden
 - ii) at relevante processer er oprettet, og at de fungerer som forventet
 - iii) tilstrækkeligheden og fuldstændigheden af risikovurderinger for hele virksomheden, og i hvilket omfang den fastlægger den overordnede tilgang til AML/CFT
 - iv) tilstrækkeligheden af kunderisikovurderinger, og i hvilket omfang de fastlægger det gældende niveau for kundekendskabskrav
 - v) tilstrækkeligheden af interne ledelsesordninger og interne kommandoveje med hensyn til efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT, herunder kvaliteten og mængden af ledelsesinformation
 - vi) tilstrækkeligheden af den person, der varetager rollen som compliance officer for AML/CFT i forbindelse med det tilsynsbelagte institut som defineret i artikel 8, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 og trin, som tilsynsmyndighederne bør tage for at foretage denne vurdering
- d) hvilken type ordninger og kommunikation tilsynsmyndigheden bør have med det tilsynsbelagte institut før, under og efter anvendelsen af et bestemt tilsynsværktøj
- e) ved meddelelse af resultater af kontroller eller gennemgange, vejledende tidsrammer, som bør overholdes af kompetente myndigheder og tilsynsbelagte institutter
- f) hvorledes det skal vurderes, at AML/CFT-systemer og -kontroller, tilsynsbelagte institutter har oprettet, er tilstrækkelig effektive og står i et rimeligt forhold til de ML/TF-risici, som det tilsynsbelagte institut er udsat for. De kompetente myndigheder bør som minimum

fastsætte de hovedområder, som tilsynsmyndigheden bør fokusere på, og som kan tyde på, at der er mangel på effektivitet hos det tilsynsbelagte institut. Nogle indikatorer, som kan tyde på, at rammerne for AML/CFT er gennemført effektivt, omfatter, men er ikke begrænset til:

- vii) medarbejdere hos det tilsynsbelagte institut udviser god forståelse af de parametre, der anvendes til forskellige systemer, og er i stand til at redegøre for baggrunden for resultaterne af disse systemer
 - viii) systemer og processer, der anvendes til at screene kunder og transaktioner, giver de forventede resultater, som er i overensstemmelse med andre lignende tilsynsbelagte institutter i en sektor
 - ix) politikker og processer til at afdække og analysere mistænkelige eller usædvanlige transaktioner og foretage indberetning til den finansielle efterretningsenhed eller andre relevante myndigheder
 - x) medarbejdere hos det tilsynsbelagte institut udviser god forståelse af AML/CFT-politikker og -processer, og hvordan de anvendes i praksis
 - xi) forskellige interne og eksterne rapporter, såsom intern og ekstern revision eller interne og eksterne konsulenter, giver ikke anledning til betænkeligheder ved det tilsynsbelagte instituts efterlevelse af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT
 - xii) der gives tilstrækkelig og relevant uddannelse til alle relevante medarbejdere og den øverste ledelse hos det tilsynsbelagte institut
 - xiii) retfærdig praksis med incitamenter, herunder aflønning og andre belønninger, er blevet gennemført af det tilsynsbelagte institut, som hverken direkte eller indirekte fremmer usund arbejdspraksis eller -kultur
 - xiv) tilstrækkelig og udførlig ledelsesberetning gennem alle ledelsesniveauer
 - xv) tilstrækkelige ledelsesordninger er oprettet med en klar rolle for den øverste ledelse inden for AML/CFT-rammen
- g) i hvilket omfang tilsynsmyndigheden forventes at anfægte robustheden af AML/CFT-systemer og -kontroller, gennemførelsen af AML/CFT-politikker og -procedurer, og effektiviteten af risikovurderingen af hele virksomheden
- h) eksempler på typen af situationer, hvor tilsynsmyndighederne forventes at anvende deres tilsynsmæssige skøn
- i) hvis et tilsynsværktøj omfatter stikprøvekontroller af kundekartoteker eller transaktioner, bør manualen redegøre for stikprøvemethoden, herunder mindste prøveemnestørrelse samt kriterier for udvælgelse af et prøveemne
- j) de skridt, som tilsynsmyndighederne skal tage efter kontrollen for at sikre, at tilsynsresultaterne behandles tilstrækkeligt af de tilsynsbelagte institutter, og eksempler på tilfælde, hvor der kan være behov for en opfølgende kontrol, jf. punkt 4.4.8 i disse

retningslinjer

- k) ledelsesordningerne hos den kompetente myndighed til godkendelse af resultaterne af kontroller eller gennemgange, herunder beslutningsprocessen vedrørende sanktioner og administrative foranstaltninger.
101. A) Ved udarbejdelsen af deres politik for stikprøvekontrol bør de kompetente myndigheder være opmærksomme på, at de tilsynsbelagte institutter på mange måder er forskellige, f.eks. antallet og typen af produkter og tjenesteydelser samt antallet og typen af kunder og transaktioner. Det betyder, at de kompetente myndigheder kan være nødt til at tilpasse deres tilgang til stikprøvekontrollen i forbindelse med et bestemt tilsynsbelagt institut. Som led heri bør de kompetente myndigheder som minimum overveje følgende kriterier for udvælgelse af et relevant prøveemne:
- a) Stikprøvekontroller bør hjælpe de kompetente myndigheder med at opfylde målene for et bestemt tilsynsværktøj, som anvendes til vurderingen. Det betyder, at et prøveemne bør udgøres et betydeligt antal kundekartoteker eller transaktioner, der viser mangfoldigheden af kunder, produkter og tjenesteydelser i forskellige risikokategorier, men størrelsen og sammensætningen af prøveemnet bestemmes af:
 - i) målet med det tilsynsværktøj, som anvendes til vurderingen
 - ii) forskellige risikokategorier af kunder hos det tilsynsbelagte institut og andelen af kunder, der udgør en betydelig eller meget betydelig ML/TF-risiko
 - iii) arten, omfanget og kompleksiteten af det tilsynsbelagte instituts virksomhed.
 - b) De kontroller, der foretages som led i en stikprøvekontrol, bør være tilstrækkelig omfattende og indgribende til at sætte den kompetente myndighed i stand til at nå det ønskede tilsynsmål.
 - c) Stikprøvekontroller bør afvejes mod andre tilsynsaktiviteter, der indgår i tilsynsværktøjet, såsom gennemgang af systemer, ledelsesordninger samt politikker og procedurer.
102. De kompetente myndigheders politik for stikprøvekontroller bør være fleksibel og give mulighed for tilpasninger baseret på risikoniveauet eller nye oplysninger, herunder oplysninger, der er indhentet som led i deres tilsynsaktiviteter. Det betyder, at de kompetente myndigheder kan ændre prøveemnets størrelse, kategorierne af kunder, produkter, tjenesteydelser eller transaktioner, der udgør prøveemnet, eller de specifikke kontroller, der er foretaget før eller under kontrollen eller gennemgangen. Hvis en stikprøvekontrol tyder på systemisk manglende overholdelse af de gældende AML/CFT-forpligtelser på vegne af det tilsynsbelagte institut, bør de kompetente myndigheder undersøge årsagen til denne manglende overholdelse, hvilket kan afstedkomme yderligere kontroller eller tilsynsaktiviteter, herunder yderligere stikprøvekontroller eller samtaler med nøglemedarbejdere.
103. Tilsynsmanualen bør gennemgås regelmæssigt og ajourføres, når det er nødvendigt, navnlig hvis der har været væsentlige ændringer, der kan have indflydelse på tilgangen til tilsynet, herunder ændringer indført ved de retlige rammer eller internationale retningslinjer eller

ændringer, der er nødvendige som følge af den feedback, de kompetente myndigheder har fået, om tilstrækkeligheden af sin tilgang til tilsyn, herunder fra en intern revisionsfunktion eller eksterne organer såsom Den Finansielle Aktionsgruppe, Europarådet eller de europæiske tilsynsmyndigheder. Som følge af denne gennemgang bør de kompetente myndigheder gøre status over de erfaringer, der er gjort, og afhjælpe eventuelle afdækkede mangler. De relevante tilsynsmyndigheder bør straks underrettes om eventuelle ændringer af manualen.

4.4.6 Kvalitetssikring

104. De kompetente myndigheder bør sikre, at AML/CFT-tilsynet gennemføres konsekvent af alle tilsynsmyndigheder. De bør derfor indføre kontroller af kvalitetssikringen for at garantere, at alle tilsynsmyndigheder anvender tilsynsværktøjer og -praksis konsekvent i overensstemmelse med tilsynsmanualen. Sådanne kontroller bør som minimum omfatte en gennemgang foretaget af den interne revisionsfunktion og anvendelse af princippet om fire øjne. De kompetente myndigheder bør også gøre brug af medarbejderuddannelse, mentorordninger og studiebesøg mellem tilsynsmyndigheder som andre midler til at opnå tilsynsmæssig overensstemmelse.

105. De kompetente myndigheder bør sikre nøjagtigheden og pålideligheden af de oplysninger, der indsamles fra tilsynsbelagte institutter med henblik på risikovurderingen eller andre tilsynsværktøjer. For at sikre dette bør de kompetente myndigheder som minimum krydstjekke disse oplysninger med de oplysninger, som de allerede har til rådighed, for så vidt angår det specifikke tilsynsbelagte institut eller lignende tilsynsbelagte institutter eller med de oplysninger, der modtages fra andre pålidelige kilder, herunder tilsynsmyndigheder, andre kompetente myndigheder eller finansielle efterretningsenheder.

106. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at oplysningerne fra et eller flere tilsynsbelagte institutter forekommer ukorrekte eller ufuldstændige, bør de tage skridt til at afklare disse uoverensstemmelser og søge at indhente korrekte oplysninger. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder overveje den mest hensigtsmæssige tilsynsforanstaltning til at løse problemet på grundlag af omfanget og typen af afdækkede unøjagtigheder. Foranstaltningerne kan omfatte anmodninger om præciseringer direkte fra det tilsynsbelagte institut, gennemførelse af en ad hoc-kontrol af det tilsynsbelagte institut eller indførelse af visse tilsynsforanstaltninger.

107. De kompetente myndigheder bør overveje de nødvendige ressourcer til at udforme og gennemføre de nødvendige kontroller af kvalitetssikringen. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at inddrage visse specialiserede ressourcer fra IT eller andre områder.

4.4.7 Brug af tjenesteydelser fra eksterne parter

108. Hvis de kompetente myndigheder benytter eksterne konsulenter eller revisorer til at gennemføre deres tilsynsplan, visse dele af planen eller en specifik tilsynsopgave, bør de altid sikre, at disse eksterne parter:

a) har tilstrækkelig viden og færdigheder til at udføre de specifikke tilsynsopgaver, som de

kompetente myndigheder har hyret dem til at udføre

- b) har en klar forståelse af de tilsynsmæssige forventninger og omfanget af det arbejde, de skal udføre
- c) har adgang til specifik vejledning, der klart angiver vilkårene for deres inddragelse, samt alle processer, som de skal følge som led i deres deltagelse
- d) fører fyldestgørende fortegnelser over de skridt, de har taget for at udføre de krævede opgaver, og redegøre for begrundelsen for deres konklusioner og resultater
- e) udfører de krævede opgaver efter en høj kvalitetsstandard. Dette kan omfatte, at kompetente myndigheder gennemgår andet arbejde, der udføres af den eksterne part, eller deltager i nogle af de aktiviteter, som de udfører på vegne af den kompetente myndighed
- f) oplyser om enhver mulig interessekonflikt og hvis det viser sig, at der foreligger interessekonflikter, bør de kompetente myndigheder sikre, at de håndteres og løses tilstrækkeligt. Hvis det ikke er muligt at løse interessekonflikterne, bør de kompetente myndigheder afvise eller afslutte engagementet med den pågældende eksterne part.

109. Hvis de kompetente myndigheder anvender eksperter konsekvent som led i deres tilsynsproces, bør dette afspejles i tilsynsplanen og -manualen.

110. De kompetente myndigheder bør sikre, at de har tilstrækkelig intern ekspertise til at kunne gennemgå og i givet fald i tilstrækkelig grad anfægte det arbejde, der udføres af eksterne parter på deres vegne.

111. I situationer, hvor eksterne revisorer eller konsulenter er ansat af tilsynsbelagte institutter til at foretage en vurdering af deres overholdelse af AML/CFT-forpligtelser, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra kompetente myndigheder, bør de kompetente myndigheder sikre, at de er:

- a) underrettet om omfanget af gennemgangen, som de eksterne parter foretager
- b) underrettet om de kvalifikationer, den viden og erfaring, som eksperter, der er ansat af de eksterne parter til at foretage vurderingen, har
- c) løbende opdateret om resultaterne og konklusionerne af eksperternes arbejde, herunder hvis eksperterne konsekvent rapporterer, at der ikke er svagheder eller resultater.

112. De kompetente myndigheder bør overveje de eksterne parters arbejde, og det bør afspejles i deres opfølgende tilsyn eller som led i deres løbende tilsyn, hvis det er nødvendigt. De kompetente myndigheder bør analysere årsagerne til eventuelle uoverensstemmelser mellem det arbejde, eksperterne fra de eksterne parter har udført, og deres egne resultater fra tilsynskontroller eller -gennemgange og afspejle denne analyse i deres risikovurdering af det tilsynsbelagte institut. Hvis de kompetente myndigheder er i tvivl om kvaliteten af det arbejde, der udføres af eksperter fra eksterne parter som beskrevet i punkt 108 og 111, bør de

kompetente myndigheder overveje at medtage en gennemgang af dette arbejde som led i deres fremtidige kontroller eller gennemgange i forbindelse med det tilsynsbelagte institut.

113. De kompetente myndigheder bør sikre, at der er oprettet gateways for at sikre, at eksperter fra eksterne parter kan indberette eventuelle uregelmæssigheder, svagheder eller overtrædelser i forbindelse med det tilsynsbelagte institut direkte til de kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt, uanset om kompetente myndigheder eller tilsynsbelagte institutter har gjort brug af deres tjenesteydelser.

4.4.8 Opfølgende tilsyn

114. De kompetente myndigheder bør sikre sig, at alle overtrædelser eller svagheder ved de tilsynsbelagte institutters AML/CFT-systemer og -kontroller, er blevet tilstrækkeligt behandlet og effektivt afhjulpes af de tilsynsbelagte institutter. De kompetente myndigheder bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de tilsynsbelagte institutters adfærd eller aktiviteter ændres eller bringes til ophør.

115. Når de kompetente myndigheder træffer beslutning om det mest effektive opfølgende tilsyn, bør de vælge tilsynsværktøjer eller -foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til væsentligheden og alvorligheden af de afdækkede overtrædelser, samt tage hensyn til det risikoniveau, som det tilsynsbelagte institut er udsat for. Det betyder, at alvorlige overtrædelser og væsentlige svagheder²¹, der er afdækket i forbindelse med et tilsynsbelagt institut, som er eksponeret for betydelige eller meget betydelige ML/TF-risici, vil kræve en mere intensiv opfølgning og flere tilsynsressourcer end mindre alvorlige overtrædelser eller ikke-væsentlige svagheder hos tilsynsbelagte institutter med mindre betydelig risiko. I de alvorligste tilfælde kan de kompetente myndigheder f.eks. foretage en opfølgende kontrol for at sikre, at alle svagheder afhjælpes effektivt og potentielt overveje en sanktion, mens det i mindre alvorlige tilfælde kan være tilstrækkeligt at modtage bekræftelse fra det tilsynsbelagte institut af, at problemer er blevet løst i overensstemmelse med den afhjælpningsplan, som de har foreslået.

116. Ved fastlæggelsen af det mest effektive opfølgende tilsyn i overensstemmelse med punkt 114 og 115 ovenfor, bør de kompetente myndigheder som minimum overveje:

- a) hvorvidt alle overtrædelser og svagheder vil blive effektivt behandlet og afhjulpes efter gennemførelsen af den afhjælpningsplan, der er foreslået af den kompetente myndighed af det tilsynsbelagte institut. De kompetente myndigheder bør være tilfredse med den tidsplan, der foreslås af det tilsynsbelagte institut, for, hvornår afhjælpningen vil være afsluttet, og de bør stille sig tvivlende over for det tilsynsbelagte institut, hvis tidsplanen er urealistisk, eller hvis de foreslåede foranstaltninger ikke er tilstrækkeligt effektive til at afhjælpe specifikke svagheder
- b) hvorvidt der skal anvendes ét tilsynsværktøj eller en kombination af tilsynsværktøjer, tilsynsforanstaltninger eller sanktioner for at sikre, at overtrædelser og mangler i forbindelse med det tilsynsbelagte institut, bliver behandlet og afhjulpes på den mest

²¹ Der henvises til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har udarbejdet i henhold til EBA-forordningens artikel 9a, for nærmere oplysninger om, hvordan væsentligheden af svagheder fastslås.

effektive og rettidige måde

- c) den hastende karakter af afhjælpningen, da der kan være behov for en hurtigere indsats fra de tilsynsbelagte institutters side i forbindelse med visse overtrædelser eller svagheder, hvilket betyder, at de kompetente myndigheder bør sikre, at det tilsynsbelagte institut prioriterer afhjælpning af disse mangler tilstrækkelig højt
- d) den tid, der er nødvendig for at afhjælpe specifikke overtrædelser eller mangler. Hvis afhjælpningen tager lang tid, bør det tilsynsbelagte institut træffe passende midlertidige foranstaltninger til at mindske risikoen
- e) sandsynligheden for en gentagelse eller systemisk overtrædelse eller svaghed, som kan vurderes ved at se på tidligere fejl hos det tilsynsbelagte institut og den tidslængde, hvor det tilsynsbelagte institut ikke har oprettet effektive systemer og kontroller. Den kompetente myndigheds opfølgning bør ikke kun fokusere på at løse ét specifikt problem, men på at sikre, at den systemiske fejl hos det tilsynsbelagte institut bringes til ophør
- f) den potentielle indvirkning af overtrædelsen eller svagheden på den bredere interne kontrol i forbindelse med tilsynsbelagte institutter, som kan kræve en ordning med tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende samarbejde²² samt en eventuel opfølgende foranstaltning fra et tilsynsperspektiv
- g) det tilsynsbelagte instituts evne og vilje til at afhjælpe de fejl, som de kompetente myndigheder har afdækket, herunder i hvilket omfang de centrale funktionsindehavere og den øverste ledelse hos det tilsynsbelagte institut indgår i afhjælpningsprocessen.

117. Hvis de kompetente myndigheder har mistanke om, at den manglende gennemførelse af effektive systemer og kontroller kan være forsættelig, bør de overveje en mere effektiv opfølgende foranstaltning, der sikrer, at en sådan adfærd fra det tilsynsbelagte instituts side bringes til ophør. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder samarbejde og udveksle oplysninger om det tilsynsbelagte instituts misligholdelse med tilsynsmyndighederne.

118. De kompetente myndigheder bør formalisere deres tilsynsproces og fastlægge den i deres tilsynsmanual, samtidig med at der indrømmes det nødvendige råderum til det tilsynsmæssige skøn. De kompetente myndigheder bør udarbejde en tidsplan og en beskrivelse af de konkrete opfølgende tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger, der skal træffes af det tilsynsbelagte institut med henblik på at vurdere hver enkelt overtrædelse eller svaghed.

119. Hvis de kompetente myndigheder har konstateret, at tilsynsbelagte institutter ikke har gennemført deres koncernpolitikker og -procedurer effektivt i hele koncernen i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1, i direktiv 2015/849, og at deres systemer og kontroller ikke er tilstrækkelig effektive til at mindske den risiko, som koncernen er udsat for i forskellige jurisdiktioner, bør den kompetente myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

²² EBA's [retningslinjer vedrørende samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndigheder, AML/CFT-tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder i henhold til artikel 117, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU](#), december 2021

- a) de tilsynsbelagte institutter har oprettet en afhjælpningsplan for hele koncernen, hvoraf det fremgår, hvordan de vil afhjælpe de afdækkede svagheder i forskellige jurisdiktioner
- b) de samarbejder med andre kompetente myndigheder, der deltager i tilsynet med koncernenhederne, enten gennem AML/CFT-kollegier eller via andre samarbejds mekanismer for at sikre, at de er opmærksomme på disse svagheder
- c) de samarbejder med andre kompetente myndigheder og, eventuelt, tilsynsmyndigheder, om at træffe beslutning om den mest hensigtsmæssige opfølgende foranstaltning, enten for hele koncernen eller for en enkelt enhed, alt efter behov. En sådan opfølgning kan blandt andet omfatte en fælles on-site-kontrol eller en fælles tilgang mellem forskellige kompetente myndigheder.

120. Selv om den opfølgende tilsynsproces er adskilt fra sanktionsprocessen, udelukker de to processer ikke hinanden og bør supplere hinanden. Uanset hvilke sanktioner der skal pålægges et tilsynsbelagt institut, bør de kompetente myndigheder nøje følge op for at sikre, at overtrædelser og mangler afhjælpes tilstrækkeligt.

121. Uden hensyntagen til bestemmelserne i disse retningslinjer bør de kompetente myndigheder indberette væsentlige svagheder til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i overensstemmelse med udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, jf. artikel 9a i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4.4.9 Feedback til sektoren

a. Feedback om risikovurderinger

122. De kompetente myndigheder bør give feedback til tilsynsbelagte institutter om resultaterne af deres sektorspecifikke risikovurdering. De kompetente myndigheder bør som minimum underrette om:

- a) de væsentligste risici, de har afdækket i hver sektor og delsektor
- b) deres vurdering af disse risici
- c) alle andre oplysninger, der kan øge de tilsynsbelagte institutters forståelse af risici og forbedre deres risikovurdering for hele virksomheden og individuelt.

123. Hvis de kompetente myndigheder beslutter sig for at udlevere en redigeret udgave af deres sektor- eller delsektorspecifikke risikovurdering til de tilsynsbelagte institutter, bør de sikre, at den indeholder tilstrækkelige og relevante oplysninger, der gør det muligt for tilsynsbelagte institutter at anvende disse oplysninger, når de udarbejder deres egne risikovurderinger.

b. Vejledning til sektoren

124. De kompetente myndigheder bør udstede den nødvendige vejledning til de tilsynsbelagte institutter, hvori der redegøres for, hvordan de forventer, at de tilsynsbelagte institutter gennemfører den risikobaserede tilgang i praksis, og hvad de forventes at gøre for at overholde

deres AML/CFT-forpligtelse. De kompetente myndigheder bør anvende de relevante retningslinjer, som de europæiske tilsynsmyndigheder har offentliggjort som grundlag for deres vejledning, og som supplerer dem med særlige karakteristika på nationalt plan.

125. De kompetente myndigheder bør også vurdere behovet for yderligere vejledning i sektoren. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget af AML/CFT-viden og -ekspertise i deres sektor på grundlag af tilbagevendende problematikker, nye risici eller andre betæneligheder, der opstår som følge af deres analyse af oplysninger, der er indsamlet til risikovurderingen, resultater af kontroller, herunder tematiske gennemgange, og af andre interaktioner med sektoren, herunder brancheforeninger. Nogle af de indikatorer, der kan tyde på, at der kan være behov for yderligere vejledning, omfatter, men er ikke begrænset til:

- a) gentagne tilfælde af manglende overholdelse af visse AML/CFT-forpligtelser fra de tilsynsbelagte institutters side
- b) nylige ændringer i de lovgivningsmæssige rammer på nationalt plan eller EU-plan, som kan have indvirkning på de tilsynsbelagte institutters evne til at overholde deres AML/CFT-forpligtelser
- c) dokumentation for risikobegrænsning hos visse sektorer eller tilsynsbelagte institutter, eller dokumentation for at tilsynsbelagte institutter undgår risici frem for at styre dem effektivt
- d) gentagne spørgsmål rettet til de kompetente myndigheder eller anmodninger om vejledning om visse aspekter af rammen for AML/CFT
- e) nye ML/TF-risici og typologier.

126. De kompetente myndigheder bør vurdere, om der kan være behov for vejledning for sektoren som helhed eller specifikt for en bestemt delsektor eller for at dække et specifikt emne. De kompetente myndigheder bør sikre, at de retningslinjer, de udstikker, er klare og entydige samt:

- a) fremmer og støtter gennemførelsen af en effektiv risikobaseret tilgang hos tilsynsbelagte institutter
- b) ikke direkte eller indirekte fremmer eller accepterer den vilkårlige risikobegrænsning af hele kategorier af kunder i henhold til EBA's retningslinjer for AML/CFT-risikofaktorer, navnlig retningslinje 4.9, 4.10 og 4.11²³.

127. De kompetente myndigheder bør overveje at samarbejde med tilsynsbelagte institutter og andre relevante interessenter, når de udarbejder tilsynsvejledninger, og bør fastlægge den mest effektive måde at foretage denne inddragelse på. Dette engagement kan bl.a. omfatte en offentlig høringsproces, inddragelse af brancheforeninger, finansielle efterretningsenheder, retshåndhævende myndigheder, andre kompetente myndigheder

²³ EBA's retningslinjer i henhold til artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 vedrørende kundekendskab og de faktorer, kredit- og finansieringsinstitutter bør tage i betragtning, når de vurderer risikoen for hvidvask og terrorfinansiering i forbindelse med individuelle forretningsforbindelser og lejlighedsvis transaktioner ("retningslinjerne vedrørende ML/TF-risikofaktorer"), [EBA/GL/2021/02](#).

eller statslige myndigheder eller gennem deltagelse i rådgivende fora. De kompetente myndigheder bør sikre, at inddragesaktiviteterne omfatter en tilstrækkelig stor del af de berørte parter, som vil blive påvirket af vejledningen, og at de får tilstrækkelig tid til at tilkendegive deres synspunkter.

128. De kompetente myndigheder bør regelmæssigt vurdere, om deres eksisterende vejledning til sektoren er tilstrækkelig. En sådan vurdering bør foretages regelmæssigt eller på ad hoc-basis og kan udløses af visse begivenheder, herunder ændringer i den nationale eller europæiske lovgivning, ændringer af den nationale eller supranationale risikovurdering eller på grundlag af feedback fra sektoren. Hvis de kompetente myndigheder beslutter, at den eksisterende vejledning ikke længere er up to date eller relevant, bør de uden unødigt forsinkelse meddele de nødvendige ændringer til sektoren.

c. Kommunikation med sektoren

129. De kompetente myndigheder bør udarbejde og anvende en kommunikationsstrategi for at sikre, at deres kommunikation med tilsynsbelagte institutter fortsat fokuserer på at forbedre efterlevelsen af lovkrav og bestemmelser vedrørende AML/CFT i sektoren eller visse delsektorer og sikre den mest effektive anvendelse af de kompetente myndigheders ressourcer. Som led i deres kommunikationsstrategi bør de kompetente myndigheder redegøre for, hvordan de vil kommunikere med forskellige interessenter, herunder i forbindelse med formidlingen af resultaterne af deres risikovurdering og relevante retningslinjer til sektoren.

130. De kompetente myndigheder bør afdække de mest hensigtsmæssige og effektive kommunikationsværktøjer, de har til rådighed, og som giver dem mulighed for at formidle deres tilsynsmæssige forventninger til de relevante interessenter på en klar og konstruktiv måde. Disse værktøjer kan omfatte, men er ikke begrænset til:

- a) samtidig kommunikation med alle tilsynsbelagte institutter, som kan omfatte offentliggørelse på den kompetente myndigheds websted eller via andre onlinekanaler
- b) kommunikation til en begrænset gruppe af interessenter, som kan omfatte, at den kompetente myndighed deltager i forskellige konferencer eller uddannelsesarrangementer eller tager kontakt til brancheforeninger og faglige sammenslutninger
- c) kommunikation via breve eller cirkulærer, som kan rettes til sektoren som helhed eller relevante grupper af interessenter, eller
- d) direkte kommunikation med tilsynsbelagte institutter enten bilateralt eller multilateralt, herunder offentlige høringer. Hvis den kompetente myndighed kommunikerer bilateralt, bør den overveje relevansen af denne kommunikation for en bredere gruppe af interessenter, som kan tyde på, at et andet kommunikationsværktøj eventuelt kunne være mere hensigtsmæssigt.

131. De kompetente myndigheder bør, når de træffer beslutning om de mest hensigtsmæssige kommunikationsværktøjer, som minimum overveje følgende:

- a) målgruppen for kommunikationen, hvilket kan afgøre detaljeringsgraden af kommunikationen
- b) relevansen af et specifikt emne for en bestemt gruppe af interessenter, sektoren eller markedet som helhed
- c) tidspunktet for kommunikationen og dens hastende karakter for at sikre, at de ønskede oplysninger stilles til rådighed for de tilsynsbelagte institutter inden for en rimelig frist
- d) typen af oplysninger, der formidles.

4.4.10 Uddannelse af den kompetente myndigheds medarbejdere

132. De kompetente myndigheder bør sørge for, at medarbejdere med direkte eller indirekte AML/CFT-ansvar har tilstrækkelig viden om og forståelse af de gældende retlige og forskriftsmæssige AML/CFT-rammer og er passende kvalificerede og uddannede til at foretage en forsvarlig tilsynsmæssig vurdering.

133. De kompetente myndigheder bør udvikle et uddannelsesprogram, som bør tilpasses for at imødekomme behovene for specifikke funktioner hos den kompetente myndighed, deres ansvarsområder, anciennitet og erfaring. Dette uddannelsesprogram bør holdes ajour og regelmæssigt gennemgås. De kompetente myndigheder bør overvåge det uddannelsesniveau, som de enkelte medarbejdere eller hele teamet har, alt efter hvad der er relevant.

134. De kompetente myndigheder bør sørge for at uddanne deres tilsynsførende personale i den praktiske anvendelse af de kompetente myndigheds model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn, således at tilsynsmyndighederne kan foretage et risikobaseret AML/CFT-tilsyn på en effektiv og ensartet måde. De kompetente myndigheder bør sikre, at resultaterne af de sektorspecifikke og individuelle ML/TF-risikovurderinger formidles til alle relevante medarbejdere hos den kompetente myndighed, herunder medarbejdere, der ikke er direkte involveret i risikobaseret AML/CFT-tilsyn. Bl.a. bør de kompetente myndigheder sørge for, at tilsynsmyndighederne kan:

- a) forstå behovet for fleksibilitet, når de tilsynsbelagte institutters syn på risici og kontroller adskiller sig fra de kompetente myndigheds syn på disse risici og tager hensyn til de argumenter, der fremføres af de tilsynsbelagte institutter
- b) vurdere kvaliteten af den risikovurdering, der foretages af tilsynsbelagte institutter
- c) vurdere tilstrækkeligheden, proportionaliteten og effektiviteten af de tilsynsbelagte institutters AML/CFT-politikker og -procedurer og bredere ledelsesordninger og interne kontroller i lyset af de tilsynsbelagte institutters egen risikovurdering
- d) forstå forskellige produkter, tjenesteydelser og finansielle instrumenter og de risici, de er eksponeret for
- e) forstå de kompetente myndigheds tilsynsmæssige rammer, herunder tilsynsstrategien og -planen for AML/CFT
- f) forstå forskellige anvendte tilsynsværktøjer og -praksis, som de kompetente myndigheder

har indført, og hvordan de er relevante for de opgaver, der udføres af medarbejderen, såsom anvendelsen af forskellige tilsynsværktøjer i praksis, og betydningen af samarbejde med andre interessenter.

135. Uddannelsen bør være skræddersyet til de relevante medarbejderes AML/CFT-ansvar og kan omfatte interne og eksterne uddannelseskurser og konferencer, e-læringskurser, nyhedsbreve, casestudiedrøftelser, ansættelse, feedback på afsluttede opgaver og andre former for "learning by doing". Kompetente myndigheder kan også drage fordel af videndeling mellem kompetente myndigheder og andre relevante indenlandske og udenlandske myndigheder såsom tilsynsmyndigheder, den finansielle efterretningsenhed, relevante EU-organer og andre landes AML/CFT-tilsynsmyndigheder.

136. De kompetente myndigheder bør sikre, at relevant uddannelse stilles rettidigt til rådighed for nye medarbejdere og i tilfælde af væsentlige ændringer i rammerne for AML/CFT-tilsyn. De kompetente myndigheder bør sørge for, at medarbejdernes AML/CFT-ekspertise til stadighed er ajourført og relevant og omfatter passende kendskab til nye risici.

4.5 Trin 4 – Overvågning og revision af RBS-modellen

4.5.1 Gennemgang af risikovurderingen og tilsynsstrategien og -planerne (trin 1, 2 og 3)

137. Det risikobaserede tilsyn er ikke en engangsøvelse, men en løbende og cyklisk proces. De kompetente myndigheder bør derfor foretage regelmæssige eller ad hoc-gennemgange af de oplysninger, som deres risikovurdering er baseret på, og ajourføre disse oplysninger efter behov.

138. Som led i den cykliske proces bør de kompetente myndigheder gennemgå og ajourføre deres sektorspecifikke og individuelle risikovurderinger af tilsynsbelagte institutter regelmæssigt gennem periodiske gennemgange eller på ad hoc-basis.

139. Tilsynsstrategi og -planer bør også ajourføres efter behov, hvad enten det sker ved regelmæssige gennemgange eller som reaktion på eksterne begivenheder. Tilsynsstrategi og -planer bør også afspejle relevante ændringer i risikovurderingerne, navnlig når nye risici afdækkes. De kompetente myndigheder bør afspejle resultaterne af disse gennemgange og ajourføringer som ændringer i det risikobaserede tilsyn.

a. Periodiske gennemgange

140. De kompetente myndigheder bør foretage periodiske gennemgange af deres individuelle og sektorspecifikke risikovurderinger for at sikre, at de fortsat er up to date og relevante. Som led i dette er det vigtigt, at de kompetente myndigheder kontrollerer, at de underliggende antagelser, der understøtter risikovurderingen, stadig er aktuelle, herunder antagelser vedrørende de forskellige risikoniveauer, som de relevante sektorer og tilsynsbelagte institutter udgør, eller forståelsen af den effektivitet, der er forbundet med et bestemt tilsynsværktøj.

141. Tidsplanen for hver gennemgang bør tilpasses efter tilsynsstrategien og stå i et rimeligt forhold til den ML/TF-risiko, der er forbundet med sektoren og det tilsynsbelagte institut. For sektorer og tilsynsbelagte institutter, der er eksponeret for betydelige eller meget betydelige ML/TF-risici eller dem, der står over for hyppige ændringer i deres aktiviteter og opererer i et miljø med hastige forandringer, bør gennemgangene finde sted oftere.

b. Ad hoc-gennemgange

142. Ad hoc-gennemgange af risikofaktorerne, risikovurderingen og, hvor det er nødvendigt, tilsynsplanerne, bør finde sted efter væsentlige ændringer, som berører det tilsynsbelagte instituts risikoprofil, herunder:

- a) ML/TF-risici i fremvækst
- b) resultater af skrivebordstilsyn og tilsyn på stedet samt eventuel opfølgning af korrigerende eller afhjælpende foranstaltninger truffet af det tilsynsbelagte institut
- c) ændringer af eller nye oplysninger om ejere af kvalificerede kapitalandele, bestyrelsesmedlemmer eller personer, der besidder nøgleposter, eller deres operationer eller det tilsynsbelagte instituts organisation
- d) ændringer til EU-Kommissionens rapport med en supranational risikovurdering, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, en national risikovurdering eller tilsynsrisikovurderingen, der er udviklet i overensstemmelse med disse retningslinjer
- e) nye typer virksomheder, der træder ind i sektoren eller delsektoren
- f) pludselige ændringer inden for sektoren eller delsektoren, herunder ændringer i kundegrundlag, tjenesteydelser og produkter, der tilbydes, leveringskanaler eller eksponering for visse geografiske områder
- g) nye oplysninger, der er fremkommet, og som tyder på, at ML/TF-risikoen i forbindelse med et specifikt tilsynsbelagt institut eller en specifik sektor er øget
- h) andre situationer, hvor den kompetente myndighed har grunde til at tro, at de oplysninger, hvorpå den baserede sin risikovurdering, ikke længere er relevante eller har væsentlige mangler.

143. De kompetente myndigheder bør også overveje, om ændringer, som vedrører et bestemt tilsynsbelagt institut, kunne berøre andre tilsynsbelagte institutter, og de bør også revidere risikovurderingsprocessen for de tilsynsbelagte institutter, der er væsentligt berørte af ændringen.

144. Hvis risikokategorierne eller scorerne er ændret som følge af den ændrede risikovurdering, bør de kompetente myndigheder sikre, at deres interne systemer og tilsynsmanual ajourføres i overensstemmelse hermed.

4.5.2 Gennemgang af modellen for risikobaseret AML/CFT-tilsyn

145. De kompetente myndigheder bør søge at sikre sig, at deres interne processer og procedurer, herunder deres ML/TF-risikovurderingsmetode, er up to date og anvendes konsekvent og effektivt. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt gennemgå og ajourføre metodologien.

146. Når der ved en gennemgang afdækkes problemer med modellen for risikobaseret AML/CFT-tilsyn, bør de kompetente myndigheder tage skridt til at afhjælpe disse. De kompetente myndigheder bør dog afholde sig fra at foretage vedvarende ændringer af deres RBS-model med korte intervaller for at gøre det lettere at foretage sammenligninger over tid.

147. Hvis de kompetente myndigheder anvender automatiske pointsystemer til at foretage deres risikovurdering, bør de gennemgå de tilfælde, hvor den automatiske score er ændret på grundlag af et fagligt skøn, som tyder på, at den tildelte score ikke præcist afspejler det tilsynsbelagte instituts risikoprofil. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder undersøge, om omfanget og hyppigheden af sådanne ændringer kan være tegn på en fejl i risikovurderingsmetoden. Hvis der konstateres en fejl, bør de kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at rette op på den.

a. Periodiske gennemgange

148. De kompetente myndigheder bør periodisk vurdere, om deres model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn giver de tilsigtede resultater og især, om tilsynsressourcernes størrelse fortsat står i et rimeligt forhold til de afdækkede ML/TF-risici. De kompetente myndigheder bør benytte en række forskellige værktøjer, som de råder over, når de gennemgår og vurderer tilstrækkeligheden og effektiviteten af deres model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn. Disse værktøjer kan omfatte, men er ikke begrænset til:

- a) faglig ekspertise
- b) spørgeskemaer til selvevaluering
- c) stikprøvekontrol af tilsynsforanstaltninger og aktioner
- d) nye oplysninger såsom rapporter og feedback fra andre kompetente myndigheder eller relevante AML/CFT-myndigheder
- e) feedback fra finansielle efterretningsenheder, retshåndhævende myndigheder og andre nationale myndigheder eller
- f) dokumenter fra relevante europæiske eller internationale organisationer.

149. De kompetente myndigheder bør også søge at blive bekendt med international god praksis og overveje at deltage i relevante internationale og europæiske fora, hvor det er muligt.

150. Målinger af virkningen af AML/CFT-tilsyn med hensyn til overholdelsen og effektiviteten af de tilsynsbelagte institutters AML/CFT-kontroller kan også hjælpe kompetente myndigheder med at vurdere effektiviteten af deres model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn.

b. Ad hoc-gennemgange

151. Ud over regelmæssige gennemgange med faste intervaller bør kompetente myndigheder gennemgå, ajourføre eller ændre deres model for risikobaseret AML/CFT-tilsyn, hvis der sættes spørgsmålstegn ved dens tilstrækkelighed eller effektivitet gennem begivenheder såsom:

- a) eksterne evalueringer af modellen, herunder foretaget af FATF eller Moneyval eller gennem eksterne revisioner
- b) interne evalueringer af modellen, herunder en intern mangelanalyse, interne revisionsrapporter, kvalitetssikringstest og erfaringsopsamling
- c) væsentlige ændringer i de lovgivnings- eller forskriftsmæssige rammer for AML/CFT
- d) offentliggørelse af relevante internationale retningslinjer
- e) fremkomst eller afdækning af nye risikofaktorer.

4.5.3 Organisatoriske og proceduremæssige aspekter af gennemgangsprocessen

152. De kompetente myndigheder bør indføre en objektiv gennemgangsproces i deres RBS-model, som er baseret på klare og gennemsigtige interne procedurer. Sådanne procedurer bør som minimum fastsætte:

- a) hvornår gennemgangen skal finde sted, eller hvilke begivenheder der vil udløse gennemgangen
- b) hvad gennemgangen dækker, eller hvordan dækningen fastlægges
- c) hvem hos den kompetente myndighed, der er ansvarlig for gennemgangsprocessen. De kompetente myndigheder bør overveje, om teamet eller personen hos den kompetente myndighed, der var ansvarlig for oprettelsen af RBS-modellen, også bør være ansvarlig for gennemgangen af modellen, eller om en anden person eller et andet team såsom den kompetente myndigheds interne kvalitetssikrings-, interne revisions- eller risikohåndteringsteam, bør have ansvaret for gennemgangen.

153. Ud over den interne gennemgang bør de kompetente myndigheder overveje, om det er nødvendigt at få en ekstern ekspert til at foretage en objektiv evaluering af deres RBS-model eller sikre harmonisering på nationalt plan med de modeller, som andre kompetente myndigheder benytter.

4.5.4 Opbevaring af oplysninger

154. De kompetente myndigheder bør på hensigtsmæssig vis dokumentere modellen for risikobaseret AML/CFT-tilsyn, implementeringen heraf og efterfølgende gennemgange af hensyn til institutionens (tilsyns)hukommelse og også for at registrere resultater og beslutninger og deres bagvedliggende rationale for at sikre, at de foranstaltninger, kompetente myndigheder træffer med hensyn til forskellige tilsynsbelagte institutter, er sammenhængende og konsekvente.

4.5.5 Ansvarlighed

155. De kompetente myndigheders øverste ledelse bør have en tilstrækkelig forståelse af de ML/TF-rici, der findes i den overvågede sektor og delsektorer og jævnligt informeres om tilsynsaktioner vedrørende AML/CFT og resultatet heraf. På den måde kan de vurdere den samlede effektivitet af de foranstaltninger, de tilsynsbelagte institutter gennemfører, for at nedbringe de pågældende risici, og behovet for at revidere intensiteten og hyppigheden af tilsynet og bevillingen af tilsynsressourcer, hvor det er relevant.

156. De kompetente myndigheders øverste ledelse bør sikre, at der er oprettet tilstrækkelige ledelsesordninger for godkendelse af tilsynsstrategien på et højt ledelsesniveau og eventuelle efterfølgende ændringer og for overvågning af fremskridt med hensyn til gennemførelsen af AML/CFT-tilsynsstrategien inden for den kompetente myndighed. Den bør navnlig sikre, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre strategien, herunder ressourcer til AML/CFT-specialister og rets-, politik- og risikospecialister, og at tilsynsmålene i dens strategi er nået fuldt ud.

Bilag

Konvertering af risikokategorier

Scenarie 1: Hvis de kompetente myndigheder kategoriserer deres tilsynsbelagte institutter og sektorer inden for tre risikokategorier, bør de anvende fremgangsmåden i tabel 1, når de anmodes om at konvertere risikokategorierne til fire kategorier som foreslået i disse

<i>Den kompetente myndigheds risikokategorier</i>	<i>Foreslåede risikokategorier i disse retningslinjer</i>
<i>Lav risiko →</i>	Mindre betydelig risiko
<i>Middel risiko →</i>	Forholdsvis betydelig risiko
<i>Høj risiko →</i>	Meget betydelig risiko

retningslinjer.

Scenarie 2: Hvis de kompetente myndigheder kategoriserer deres tilsynsbelagte institutter og sektorer inden for fem risikokategorier, bør de anvende fremgangsmåden i tabel 2, når de anmodes om at konvertere risikokategorierne til fire kategorier som foreslået i disse retningslinjer.

<i>Den kompetente myndigheds risikokategorier</i>	<i>Foreslåede risikokategorier i disse retningslinjer</i>
<i>Lav risiko →</i>	Mindre betydelig risiko
<i>Middellav risiko →</i>	Mindre betydelig risiko
<i>Middelhøj risiko →</i>	Forholdsvis betydelig risiko
<i>Høj risiko →</i>	Betydelig risiko
<i>Ultrahøj/meget høj risiko →</i>	Meget betydelig risiko